26
ዝም አትበለኝ

"የሥጋችን አባቶች... መልካም ሆኖ እንደታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፤ እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል።" ዕብ. 12፥ 9-10

የኦክላሆማ ከተማ የሆነችውን *ብሮከንአሮ* ን ለቅቄ *የሳውዝ ዳኮታ ከተማ* ወደ ሆነችው *ሱ ፎልስ* ልበር ሻንጣዬን ሳሰናዳ፣ አንዱን ሳነሣ፣ እንዱን ስጥል እንቅልፍ በዐይኔ እልዞረም። በቺካጎ አቋርጬ ሱ ፎልስ ሂልተን ከገባሁ ጀምሮ የውስጥ ዕረፍት እልነበረኝም፤ ልቤ ዝም ብሎ ይረበሻል። "ስላልተኛሁ ይሆን?" እልኩና ያረፍኩበት ሆቴል ምቹ እልጋ ላይ ጋደም እልኩ።

ምንም እንኳ ትናንት ሌሊቱን ሙሉ ሳልተኛ ያደርኩ፣ ቀኑንም ሙሉ ስበር የዋልኩ ብሆንም ያ ወትሮ ጀርባዬ ከእልጋ ሲገናኝ የሚከደነው ዐይኔ ዕንቅልፍ ራቀው። በእልጋው ላይ አንዴ ወዲህ፣ አንዴ ወዲያ እንደ በር ማጠፊያ ብገላበጥም እንቅልፍ እምቢ አለኝ። ተነስቼ ላነብ ብሞክር፣ ልጸልይ ብታገል እንደ ወትሮው እልሆን አለኝ። መረበሼ ቀስ በቀስ ከፍተኛ ወደ ሆነ የነፍስ ሥቃይ እየተለወጠ መጣ። መቼም በጭንቅ ጊዜ የማይታሰብ የለምና "መንፈሳዊ ውጊያ ይሆን?" በማለት በጸሎት ለመቃወም ሞከርኩ፤ እሁንም ለውጥ የለም። ሌሊቱን ከተቆራረጡ ዕንቅልፎች በቀር ዕረፍት እልነበረኝም። እንዲሁ ወደ ጌታ ስጮህ እደርኩ። በውስጤ የሚንተገተገውን የጭንቅና ግራ የመጋበት ዝለት የማያውቁ የሱ ፎልስ ቅዱሳን የፕሮግራም ሰዐት በደረሰ ቁጥር የቃሉን እንጀራ ይበላሉ። ምድር ውስጧ በእሳተ ገሞራ ቢታመስም ላይዋ እየታረሰ ለሰዎች እንጀራ እንደምታበላ ማለት ነው።

ረብሻውና ሥቃዩ እየጨመረ ሄደ እንጂ ሊወገድ ስላልቻለ ከዚህ ቀደም እንድ ቦታ ባስተማርኩት ትምህርት ጥያቄ ያነሱ ወገኖች ስለነበሩ በዚያ ጉዳይ ጌታ እዝኖ ይሆን?' ብዬ ራሴን ስጠይቅ ውስጤ ድምፅ በሌለው ድምፅ 'አይደለም!' ይለኛል። ያልሆነውን ማወቅ የሆነውን ለማወቅ አንዱ መንገድ ነውና ምክንያቱ ይሄ እለመሆኑን በማወቄ ጥቂት እፎይታ ተሰማኝ። ሆኖም የሥቃዬን ሰበብ መፈለግ እላቆምኩም።

የሱ ፎልስ እገልግሎቴን ጨርሼ ለሚቀጥለው ኮንፈረንስ ወደ ዴንቨር በረርሁ። በውስጤ 'መንፈሳዊ ውጊያ ከሆነ ከተማውን ስለቅ ይተወኛል' ብዬ እስብኩ፤ ሆኖም እንዳሰብኩት እልሆነም፤ ይባስ እየጨመረ መጣ። በሕይወቴ አይቼው የማላውቅ ይህ መፈጠርን የሚያስጠላ፣ ሞት የሚያስመርጥ የነፍስ ሥቃይ ሲበረታብኝ ወዴትም መሄድ ስለማልችል በጌታ ፊት ተንበርክኬ የባጡን የቆጡን እያነሳሁ ንስሐ ብገባም ውስጤ ጭንቅላቱን ወደ ጎን እየነቀነቀ እንደሚመልስ ሰው 'አይደለም!' ይለኛል። ለ 20 ዓመታት በዓለም ታላላቅ ከተሞች እየተዘዋወርኩ ሳገለግል የበረታ ራስ ምታት እንኳ እሞኝ የማላውቀው ሰው እሁን ከገጠመኝ የልብ ሥቃይ ጽናት የተነሳ ሆስፒታል ለመሄድ ተገደድሁ። የማብድ፣ የምጠፋ፣ የምሞት መስሎ ተሰማኝ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ በሕይወቴ ተስፋ ቆረጥሁ።

ከቆይታ በኋላ 'ይህ የሆነብህ በዚህ ነገር ስላሳዘንከኝ ነው!' የሚል ድምፅ በውስጤ እለፈ። ጌታ እንዳዘነበት የተናገረኝን ነገር ከባድ አድርጌ ስላልወሰድኩት በድምጹ ተገረምኩ። 'በውስጥህ ስለምኖር በድርጊትህ የተሰማኝ ስቃይ እንዲሰማህና ስወደፊቱ ለመገኘቴ ዋጋ እንድትሰጥ ስለምፈልግ ነው' አለኝ። በውስጤ 'ምነው ሌሎች ከዚህ የባሰ ስንት ነገር ያደርጉ የለ?' እልኩ። ወዲያው "እኔ ሰውን የምቀጣው ምን አደረግህ? ብዬ ሳይሆን ማነህ? ብዬ ነው" አለኝ። *"የጌታውንም ፈቃድ አውቆ ያልተዘጋጀ እንደ ፈቃዱም ያላደረገ ያ ባሪያ እጅግ ይገረፋል፤ ያላወቀ ግን መገረፍ የሚገባውንም ያደረገ ጥቂት ይገረፋል። ብዙም ከተሰጠው ሰው ሁሉ ከእርሱ ብዙ ይፈለግበታል፥ ብዙ አደራም ከተሰጠው ከእርሱ አብዝተው ይሹበታል።"* [ሉቃስ 12፥46-48] የሚለው ቃል ወደ ውስጤ መጣ። በእንባ፣ በብዙ ጩኸት ንስሐ ገባሁ። ቀስ በቀስ ሥቃዩ ከእኔ ሄደ፤ የተግሣጹ እሻራ ግን እስካሁን በውስጤ እለ።

ለረዥም ዓመታት ጌታ በእጁ ሲሠራ፣ በአፌ ሲናገር ካየሁት ያለፈ ሕልውናው እሁን ደምቆ ታየኝ። ቅድስናው በውስጤ ሲያብብ ተሰማኝ። እግዚእብሔርን መፍራት ማለት ምን እንደሆነ በጥቂቱ ገባኝ። ለካ አደጋው እግዚእብሔር ሲቀጣ ሳይሆን ዝም ሲል ነው። ለካ እግዚእብሔር የሚቀጣው ሊያድን፣ ዝም የሚለው ደግሞ ሊጥል ሲያስብ ነው። እግዚእብሔር የሚቀጣው የሚወደውን፣ በልጅነቱም የሚተማመንበትን ብቻ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፦ ኤር. 31፥18, ዘዳ. 11፥2-9, 2ሳሙ. 7፥14

ጸሎት

አቤቱ ለሞት እንዳልሠጥ ዝም አትበለኝ፤ መቀጣት ደስ የሚያሰኝ ባይሆንም ቅጣኝ፤ ይህን የምታደርገው ስለ ምትወደኝና ስለምትቀበለኝ ነውና ስትቀጣኝ እንዳልደክም፤ ቅጣትህንም እንዳላቃልል እርዳኝ። አሜን።

27
እውነት ውሸት እላችኋለሁ!

"እንደማያፍርና የእውነትን ቃል በትክክል እንደሚያስረዳ የተመሰከረለት ሠራተኛ ራስህን በእግዚአብሔር ፊት ልታቀርብ ትጋ።" 2ጢሞ. 2፥15 (አ.መ.ት)

በዓለም ላይ 196 አገሮች አሉ። ሁሉም የራሳቸው ሕጋዊ ገንዘብ ያላቸው ሲሆን የሁሉም ብርና ሳንቲም ባለ ሁለት ገጽ ነው። በተለምዶ አንበሳና ጎፈር እያልን የምንጠራውን የአገራችንን ሣንቲም ማሰብ እንችላለን። ገንዘብ ሁለቱም ገጽ ካልተሟላ በአንዱ ብቻ እውነተኛ ገንዘብ ሊሆን አይችልም። መታየት ያለበት ሁለት ገጽ መኖሩ ብቻ ሳይሆን ሁለቱም የተለያዩ መሆናቸው ጭምር ነው። የተለያዩ ሆነው አንድ ገንዘብ ይፈጥራሉ። የመጽሐፍ ቅዱስም እውነት እንዲሁ ነው። አንዱ እውነት ሁለት ገጾች አሉት። በየገጾቹ ያሉት እውነቶች የተለያዩ ሆነው አንድ እውነት ይፈጥራሉ።

'ነፈቀ'፣ 'መንፈቅ'፣ 'ንፍቀት'፣ 'ንፍቅ' ከሚሉት ቃላት የሚመነዘረው "ኑፋቄ" የሚለው ቃል በዚህ የእውነት ተፈጥሮ ላይ የሚፈጸምን ወንጀል የሚያሳይ ነው። ኑፋቄ ሁለት ገጽ ያለውን አንድ እውነት አንዱን ይዞና ሌላውን ጥሎ ወይም በሐሰት ቀይሮ ማስተማር ነው። አንድ እውነት አግባብ ያላቸው ሁለት ገጾቹ ካልተሟሉ በቀር የስህተት ትምህርት እንጂ ፈጽሞ የእውነት ቃል ሊሆን አይችልም። ይህ ባሕሪ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸውን መሠረታዊ እውነቶች ሁሉ የሚወክል ነው። ጥቂቶቹን ለአብነት እንመልከት። ለምሳሌ፦ "እግዚአብሔር አንድ አምላክ ነው!" ይህ እውነት ነው፤ ነገር ግን ብቻውን ሙሉ እውነት ሊሆን አይችልም። እንደ ገንዘቡ ኖት ሁሉ ጀርባውን ለማየት እንገደዳለ። ጀርባ መኖሩ ብቻ አያሳርፈንም። ጀርባው ትክክለኛና የራሱ መሆን ይኖርበታል። ስለዚህ "እግዚአብሔር አንድ አምላክ ነው" የሚለውን ነጠላ እውነት ሙሉ የሚያደርገውን ተጣማጅ እውነት መፈለግ ይኖርብናል። ለዚህ እውነት ተጣማጁ "እግዚአብሔር ሦስት የተለያዩ አካላት (persons) ነው" የሚለው ነው። እነዚህ ሁለቱ በአንድነት ሲመጡ ብቻ ስለ እግዚአብሔር አንድ ሙሉ እውነት አለን ማለት ነው።

ሌላ ምሳሌ እንመልከት፡- "ክርስቶስ ሰው ነው" የሚለው ዓረፍተ ነገር እውነትነት አለው፤ ነገር ግን ብቻውን ሙሉ እውነት ሊሆን አይችልም፤ ስለዚህ አጣማሪውን መፈለግ ይኖርብናል። አጣማሪው "ክርስቶስ አምላክ ነው!" የሚለው ነው። ሌላ ምሳሌ ለመጨመር ስለ ሰው ማንነት ማንሳት እንችላለን። "ሰው መንፈስ ነው" የሚሉ አሉ፤ በእርግጥ እውነትነት አለው። ነገር ግን በራሱ ብቻውን ሊቆም የሚችል ሙሉ እውነት አይደለም፤ ሰው ሥጋም ነውና። ስለ መዳናችን ስንመለከት "በክርስቶስ በማመን ድነናል" አዎን እውነት ነው፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ወደ ፊት እንደምንድንም ይነግረናል። "በክርስቶስ ተቀድሰናል" የሚለው ትክክል ነው፤ ነገር ግን "ቅዱሳን ልንሆን ተጠርተናል" የሚለው እውነት አብሮት ሊነሳ ይገባል። እንዲህ እያልን ብንቀጥል መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነቶች ሁሉ ሁለት ገጽ እንዳላቸውና እውነቱ ሙሉ እንዲሆን ሁለቱም ገጾች በአንድ መጣመር እንዳለባቸው እንገነዘባለን። ይህን ካላስተዋልን ግን በቀላሉ እንስታለን።

የስህተት መናፍስትም ሆኑ የሚያደምጧቸው የስህተት አስተማሪዎች ተላሎችን በቀላሉ ለማሳት የሚሳካላቸው የሐሰታቸውን አንድ ገጽ ከመጽሐፍ ቅዱስ ስለሚወስዱ ነው። አንድ የስህተት ትምህርት ለመፍጠር አንድ ግንጥል እውነት ከመጽሐፍ ቅዱስ መውሰድ ግድ ይላል። የሌላው ገጽ ጉዳይ ግን ሰይጣንን አያሳስበውም፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና ከራሱ በተፈጠረ ሐሰት ይለብጠዋል። ሠራተኞቹ ለተከታዮቻቸው መጀመሪያ ላይ ደግመው፣ ደጋግመው የሚያሳዩት ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰደውን የእውነት ገጽ ብቻ ነው። በዚያ ከሰከሩ በኋላ ግን እውነት አልባ የሆነውን የፈጠራ ገጽ ቢያሳይዋቸውም እንደማይረዱትና እንደማይመለሱ ያውቃሉ። አንዱን ገጽ አሳምሮ ለሚያሳየው ሁሉ "እስቲ ጀርባውን!" ብሎ የማይጠይቅ ተማሪ ለስህተት የተጋለጠ ይሆናል።

ሰይጣን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተናገራቸው ቃሎች ሁሉ በራሱ ሐሰት የተለበጡ ግንጥል እውነት ያነገቡ ስለመሆናቸው ብዙ ማስረጃዎች ቢኖሩም አንድ ሁለቱን ብቻ ለአብነት ላንሳ፡- *"ከእርሱዋ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ"* (ዘፍ. 3፥

5) ሲል የተናገረው እውነት ነው። ይህንንም እግዚአብሔር ራሱ እንዲህ በማለት በቃሉ አረጋግጦታል "እግዚአብሔር አምላክም አለ፡- እነሆ አዳም መልካምንና ክፉን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ።" ነገር ግን ከጀርባው የለጠፈው በራሱ የተፈጠረ፣ ከእግዚአብሔር እውነት ጋር በቀጥታ የሚቃረን ሐሰት ነበር። *"እባብም ለሴቲቱ አላት፡- ሞትን አትሞቱም"* (ዘፍ. 3፥4)፤ የዚህ አባባል ሐሰትነት የሚረጋገጠው ቀደም ሲል እግዚአብሔር ራሱ ለአዳም በተናገረው ቃል ውስጥ ነው፡- *"እግዚአብሔር አምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው፡- ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።"* (ዘፍ. 2፥16-17)

ዲያቢሎስ ጌታን ወደ ቅድስት ከተማ ወስዶ፣ በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ ከመዝሙረ ዳዊት በመጥቀስ "መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል" (ማቴ. 4፥6) ሲለው ጥቅሱ እውነተኛ የእግዚአብሔር ቃል ስለመሆኑ አያጠያይቅም። ነገር ግን ከፍሉን ሙሉ እውነት የሚያደርገው የጀርባው ገጽ ዲያቢሎስ እንዳለው "የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ፥ ወደ ታች ራስህን ወርውር . . .።" (ማቴ. 4፥6) የሚለው ሳይሆን በዘዳግም 6፥16 እንደተጻፈው "ጌታን አምላክህን አትፈታተነው" የሚል ነበር።

የዛሬ 26 ዓመት አንድ ቀን የጌታን ቃል እያሰላሰልሁ ሳለሁ *"እውነት እውነት እላችኋለሁ . . . "* የሚለውን በወንጌላት ውስጥ በተደጋጋሚ የሰፈረውን የጌታን አባባል አገኘሁና እርሱ ራሱ በሥጋ የተገለጠ እውነት ሆኖ ሳለ አንድ እውነት ለመናገር ሲፈልግ "እውነት እውነት እላችኋለሁ" በማለት ቃሉን ሁለቴ የሚደግመው ለምንድነው? በማለት ጠየቅሁ። ለካ "እውነት እውነት እላችኋላሁ!" ይል የነበረው "እውነት ውሸት እላችኋለሁ" የሚል የሐሰት አባት ስላለ ነው አልሁ። ከ "እውነት ውሸት እላችኋለሁ" ለመዳንና በ "እውነት እውነት" ለመመሥረት እውነትን አገላብጠን እንይ። እውነት የተናገሩ ሁሉ እውነተኞች ናቸው ማለት አይደለምና እንጠንቀቅ። "የማይሠራና የቆመ ሰዓት እንኳ በቀን ሁለቴ እውነት ይናገራል" ይባል የለ!

ተጨማሪ ንባባት፦ 2ጢ.ሞ. 3፥13, 2ጴ.ጥ. 3፥16, 1ዮሐ. 2፥27

ጸሎት

አባት ሆይ፦ አንተ የእውነት አምላክ ነህ! ልጅህ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ የተገለጠ እውነት ነው! በውስጤ ያሳደርከው መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ነው! በእውነት በተለበጠ ውስጡ ግን ሐሰት በሞላበት ትምሕርትና ልምምድ እንዳልወሰድ የጠራውን እውነት አይሄ ዘንድ መመርመርን አስተምረኝ። አሜን።

28
ወርቁን ወይስ ባለ ወርቁን?

"የወርቅ ቀለበት ያደረገና የጌጥ ልብስ የለበሰ ሰው ወደ ጉባኤአችሁ ቢገባ፣ አድፍ ልብስም የለበሰ ድሃ ሰው ደግሞ ቢገባ፣ የጌጥ ልብስ የለበሰውን ተመልከታችሁ 'አንተስ በዚህ በመልካም ስፍራ ተቀመጥ' ብትሉት፣ ድሃውንም 'አንተስ ወደዚያ ቆም ወይም ከእግሬ መቀመጫ በታች ተቀመጥ ብትሉት ራሳችሁን መለያየታችሁ አይደለምን? ከፉ ሃሳብ ያላቸውም ዳኞች መሆናችሁ አይደለምን?" ያዕ. 2፥2-4

አዲስ አበባ ከተማ ውስጥ የሚገኝ 'በቅርብ ጊዜ ተከፈቱ' ከሚባሉ የወንጌላውያን አማኞች ቤተ ክርስቲያናት አንዱ ነው። ከተጀመረ ከአንድ ጊዜ በላይ መሄዴን አላስታውስም። አሁን ግን ጥያቄው ስለ በረታብኝ ከማገልገሌ በፊት ተካፋይ ሆኜ ልየው በሚል ጉባኤው ውስጥ ታድሜአለሁ። ዝማሬው ጦፏል፣ አዳራሹ ቢሞላም ሰው ለመግባት ይጣደፋል። አንድ ነገር ቀልቤን ሳበው፤ መደረኩ ፊትና ጎን ያሉ ያማሩ በርካታ ወንበሮች ሰው አልባ ናቸው። ሆኖም በር ላይ የቆሙት የዘነጡ አስተናጋጆች ወደ ውስጥ ለመግባት የሚከጅሉውን ታዳሚ ወደ ኋር ይመራሉ። ዝማሬው እንደቀጠለ ነው፥ ነገር ግን እነዚያ ያማሩ የፊት ወንበሮች ግን አሁንም ባዶ ናቸው። የወንበሮቹን ባዶነት ከሩቅ ተመልከቶ ለመቀመጥ የሚጣደፍ ምዕመን በአስተናጋጆች ይመለስና ወደ ኋር ይመራል። እነዚህ በርካታ ያማሩ ወንበሮች ለማን ተጠብቀው ይሆን? የሚለው ሃሳብ ቀልቤን ገዛው። ዝማሬው እየተካሄደ እየተንጠባጠቡ የሚመጡ ጥሩ የለበሱና አንዳንዶቹን በዓይን የማውቃቸው ባለ ሀብቶች በአስተናጋጆቹ እየተመሩ ያማሩት ወንበሮች ላይ ተቀመጡ። ልቤ በሐዘን፣ አእምሮዬ በጥያቄ ተሞላ።

ያዕቆብ ይህንን ተግባር ፊት ለፊት 'ኃጢአት' ይለዋል። [ያዕ. 2፥9] ምንም እንኳ ኃጢአት ሲባል ቶሎ የሚመጣልን ማመንዘር፣ መግደል፣ መስረቅ . . . ብቻ ቢሆንም ሰውን በቆዳው ቀለም፣ በጾታው፣ በዘሩ፣ በኑሮ ደረጃው መዝኖ ከሌሎች መለየትና ማዋረድ ከእነዚህ የማይተናነስ መሆኑን ከዚህ ከፍል በላይ ማንም ሊነግረን አያስፈልግም [ያዕ. 2፥10, 11]። ስለዚህ ነው ያዕቆብ ይህንን ድርጊት "አድሏዊነት፣ ራስን መከፋፈል፣ ከፉ ሃሳብ ያለበት ዳኝነት፣ ሕግ ተላላፊነት፣ በደለኝነት" በማለት የሚጠራው። የዚህን ኃጢአት ጥልቀት ለማሳየትና በተለይ በአማኞች ዘንድ ሊታሰብ

እንደማይገባው ለማስረዳት የተጠቀመባቸው የመከራከሪያ ሃሳቦች ከእምነታችን ጋር በጽኑ የተቆራኙ ናቸው።

አንደኛ፡- በሥጋ ድሃና የተናቀ ሆኖ የመጣውና ለሰላሳ ሰስት ዓመታት በምድር የኖረውን የናዝሬቱ ኢየሱስን "የክብር ጌታ ነው!" ብለን የምናምን ሁላችን ድሃን የመናቅና የማቃለል መብት የለንም። ከመሠረታዊ እምነታችን ጋር ይጻረራልላ። [ያዕ. 2፥1]።

ሁለተኛ፡- 'አንድ አካል አንሆን ዘንድ በአንድ አካል ተጠምቀናል፣ አንዱን መንፈስ ጠጥተናል' የምንል ከሆንን አማኞችን በኑሮ ደረጃ፣ በትምህርት ደረጃ፣ በቆዳ ቀለም፣ በዘር፣ በቋንቋ ልንለይ መብት የለንም። ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው አንድ ያደረገውን አካል የማረድና የመበለት ወንጀል እየፈጸምን ነዋ። [ያዕ. 2፥4]!

ሦስተኛ፡- የሰጠነው የዳኝነት ፍርድ ሲሆን ፍርዳችን በሰዎች ውስጣዊ ማንነት ላይ ሳይሆን በውጪያዊ ማንነታቸው ላይ የተመሠረተ ደካማ ፍርድ ስለሆነ ከፉ ሃሳብ ያላቸው ዳኞች ያደርገናል [ያዕ. 2፥4]።

አራተኛ፡- 'ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ' የሚለውን የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን ንጉሣዊ ትዕዛዝ የሚጥል ነው። ምክንያቱም ሌሎች እኛን ውጫችንን አይተው ቢፈርዱብን የማንወድ ሲሆን እኛ ላይ ሲሆን የማንወደውን ሌላው ላይ መፈጸማችን 'ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተም እንዲሁ አድርጉላቸው' የሚለውን የጌታን ትዕዛዝ መተላለፋችንን ያሳያል [ቁ. 8]።

አምስተኛ፡- ከጌታ ምህረት ለማግኘት ብቸኛው መፍትሄ ለሰዎች ምህረት ማድረግ ሆኖ ሳለ በሌሎች ላይ ያለ ምህረት መፍረዳችን በጌታ ፊት ምህረት የሚያሳጣን አደገኛ ጉዳይ መሆኑ ነው። [ያዕ. 2፥ 12, 13]።

ስድስተኛ፡- እግዚአብሔርን እንከተላለን እያልን ከእግዚአብሔር ጋር በምርጫ እንደ መስያየት የሚያስፈራ ነገር የለም። በእምነት ባለጠጎች እንዲሆኑ፣ ለሚወዱትም ሁሉ የሰጠውን ተስፋ እርሱም መንግስቱን እንዲወርሱ እግዚአብሔር ድሆችን ሲመርጥ እኛ ግን ድሆችን የምናዋርድ ከሆነ ከእምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ ጋር ተስያይተናል ማለት ነው። [ያዕ. 2፥5]

ሰባተኛና የመጨረሻው፡- እነዚህ በኑሮ ደረጃቸው ዝቅተኞች የሆኑ አማኞች ከተፈተነው እምነታቸው የተነሳ ባለ ወርቅ ባይሆኑም በራሳቸው ወርቅ ናቸው። [1ጴጥ. 1፥6-7፣ ራዕይ 3፥17-18] ። ታዲያ ባለ ወርቁን የከበረ ቦታ አስቀምጦ ወርቁን ከትቢያ መጣል ምን የሚሉት ሥልጣኔ ነው?

ተጨማሪ ንባባት፡- 2ቆሮ. 8፥8, ኢሳ. 53፥1-3, ዮሐ. 7፥24

ጸሎት

ጌታ ሆይ አባክህ ሰዎችን በውጫዊ ሁኔታዎች ከመፍረድና ውሣኔ ከመስጠት ጠብቀኝ። የሰው ፊት አክባሪ፣ ለሀብት ሰጋጅና ተንበርካኪ ከመሆን አድነኝ። ይልቅ ሰውን በሥራው፣ በባሕሪው፣ በእምነቱና አንተን በመፍራቱ የማከብር እንድሆን እርዳኝ። አሜን።

29
ወፍጮ ቤት

“ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ፥ በኃጢአተኞችም መንገድ ያልቆመ፥ በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለዋል፥ ***ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያስባል።*** *እርሱም በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደ ተተከለች፥ ፍሬዋን በየጊዜዋ እንደምትሰጥ፥ ቅጠልዋም እንደማይረግፍ ዛፍ ይሆናል፤ የሚሠራውም ሁሉ ይከናወንለታል።” መዝ. 1፥1-3*

ከአሥራ ሦስት ዓመቴ ጀምሮ ያሰውን የወጣትነት ዕድሜ ያሳለፍኩት ልደታ በመባል በሚታወቀው ሠፈር ነው። በልደታ ብዙ ትዝታዎች አሉኝ። ከማይረሱኝ አንዱ አህል ለማስፈጨት ስላክ ወፍጮ ቤት የማሳልፈው ጊዜ ነው። “ገረሡ ወፍጮ ቤት” በሠፈራችን ታዋቂውና ብቸኛው አህል ማስፈጫ ነበር። “ገረሡ” የባለቤቱ ሳይሆን የሥራ መሪው ስም ነው። ለያሜውን የሰጠው የአካባቢው ሕብረተሰብ ሳይሆን እንደማይቀር አገምታለሁ። ገረሡ ፈርጠም ያለ፣ ካኪ ቱታ ከገላው የማይለይ፣ ፀጉሩና ጢሙ ዱቄት እንደ ድር የሸፈነው፣ ፈቱም ድምጹም የሚያስፈራ ሰው ነበር። በገረሡ ወፍጮ ቤት ውስጥ ሦስት የወፍጮ ድንጋዮች ያሉ ሲሆን እያንዳንዳቸው ለተለያየ አላማ የሚያገለግሉ ናቸው። አንዱ ለበርበሬና ለምጥን ሽሮ፣ ሌላው ለጤፍ፣ ሌላው ለሽሮ አህል የተመደቡ ናቸው።

ታዲያ አንድ ሰው ተሳስቶ በጤፉ ወፍጮ በርበሬ ወይም የሽሮ አህል ቢጨምር የገረሡ ድምጽ በቁጣ ይባርቃል። ቢቆጣም እውነት አለው! እንደ ገና የመፍጨቱ ሂደት የሚቀጥለው ኤሌክትሪኩን አጥፍቶ፣ ወፍጮዎቹን ሁሉ አስቁሞ፣ የሚያሽከረክረውን ቸንጋ አውልቆ፣ ብረቶቹን ፈታቶ፣ ድንጋዮቹን አውጥቶና ጠራርጎ ለተመደበለት አገልግሎት ሲያዘጋጀው ብቻ ነው። ያኔ ችግሩ የገረሡ ብቻ ሳይሆን አህል ሊያስፈጭ የመጣው ሰፈርተኛ ሁሉ ሥራ በመፍታት የሚቋደሰው የጋራ ችግር ይሆናል። ለዚህ ነው ግራ የገባው አስፈጪ ይዞት የመጣውን አህል በማይሆን ወፍጮ ውስጥ እንዳይከት ገረሡ በተለመደ ተሰገምጋሚ ድምጹ የሚባርቀው።

አዕምሯችን ወፍጮ ቤት ነው። ያስማቋረጥ ሃሳብ ይፈጭበታል። የሚያርፍበት ጊዜ የለውም፤ ቀን ያስባል፣ ማታ ያልማል። ከረምት በጋ፣ ሠርክ እዘቦት ሃሳብ ከመፍጨት አይቦዝንም። አዕምሮ የሃሳብ መናኸሪያ ይሁን እንጂ ምንጮቹ ወይም አስፈጪዎቹ የተለያዩ ናቸው። ሃሳባት ከሰው ወይ ከእግዚአብሔር አልያም ከሰይጣን ሊመጡ ይችላሉ። መዳረሻቸው ግን የሰው አዕምሮ ነው። ብርሃን የተሞሉ ሃሳባት፣ ጨለማ ያነገቡ ሃሳባት በሰው አዕምሮ ውስጥ ይፋለማሉ። እግዚአብሔር ምን እንደሚያስብ ለማወቅ ፈጽሞ አስቸጋሪ አይደለም፤ ምክንያቱም ልቡን አሳትሞ ሰጥቶናል። የእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔር ልብ ነው። የሰይጣንም ሃሳብ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ከመጻረር አያልፍም። ታዲያ ከሁለቱ ሃሳባት አንዱ ገኖ የሚወጣውና በተግባር የሚገለጠው ሰው ሲቀበለውና በአዕምሮው ሥፍራ ሲሰጠው ነው። ሰው እንደሚያስብ እንዲሁ ነውና የአዕምሮውን ገዢ መሬት የተቆጣጠረ ኃይል ሁለንተናውን ይገዛል፣ በአካባቢውም ላይ ይሠለጥናል።

ታዲያ በእኛ አዕምሮ ሃሳብ የሚያስፈጨው ማን ይሆን? የወፍጮ ድንጋይ እንኳ ከብር ኖሮት በጤፉ በርበሬ፣ በስንዴው አተር የማይፈጭ ከሆነ የእኛም አዕምሮ ለቅዱስ ቃሉ የተለየ ሊሆን ይገባዋል። ነገር በቀረጢት ቋጥረው፤ ሐሜት በጀንያ ጠቅጥቀው፤ ጥላቻ፣ ፍርሃትና ጥርጥር አጋብሰው በአዕምሯችን ሊያስፈጩ የሚመጡትን መክልከል ይኖርብናል። እምቢ እሻፈረኝ ካላልን በስተቀር ነገራቸው በሥህተት ወደ ጆሯችን ከገባ ቀስ በቀስ ወደ ልባችን ይዘልቃል። ከዚያማ እንደ ገረሡ ፈታተን በቅዱስ ቃሉና በጸሎት ራሳችንን ካላነጻን እንደረከስን ውሰን እናድራለን። መች የእኛ ብቻ የሚሰሙንን ሁሉ እናረከሳለን። ስለዚህ ለክፉ ሃሳብ አዕምሯችንን እንክልክል።

ተጨማሪ ንባባት፡- ፊሊ. 4፥8, መዝ. 119፥15-16, ኢያሱ 1፥8

ጸሎት

ጌታ ሆይ አዕምሮ የሰጠኸኝ አንተን እንዳውቅበት፣ ፈቃድህን ፈትኜ እንድለይበት፣ በፍጹም ሃሳቤ አንተን እንድወድበት ነው። ይህ እውን ሊሆን የሚችለው ቃልህን በቀንም በሌሊትም ሳስብና ሳሰላስል ብቻ ነው። ስለዚህ አዕምሮዬን ከከፉዎች ምክር፣ ከኃጢአተኞች መንገድ፣ ከዋዘኞች ማህበር ጠብቄ ቃልህን ብቻ እንዳሰላስል እርዳኝ። አሜን!

30
ሕመም ማስታገሻ

"የሰው ነፍስ ሕመሙን ይታገሣል፤ የተቀጠቀጠን መንፈስ ግን ማን ያጠንክረዋል?"
ምሳሌ 18፥14

በማለዳ ከቤት ወጥቼ የመኪናዬን ሞተር እያሞቅሁ ሥር ላለመፍታት የሬዲዮኑን መክፈቻ ተጫንሁ። የነካሁት የዜና ጣቢያ ነበርና ዜናው በዝርዝር ቀጠለ። ጋዜጠኞቹ የአሜሪካንን የጤና ቢሮ በጭንቀት በስነገው ርዕሰ ጉዳይ ላይ በስፋት ይወያያሉ። ወሬው የሥርጭቱ ስፋትና የጉዳቱ ጥልቀት እረፍት ስለሚነሳው የአደንዛዥ ዕጽ ጥገኝነት ጉዳይ ነው። ይህ የብዙዎችን ሕይወት እየቀጠፈና የበርካቶችን ኑሮ እያመሳቀለ ያለው አደንዛዥ ዕጽ ከኮሎምቢያ ወይም ከሜክሲኮ በስውር የሚገባና በአሜሪካ ጎዳናዎች የሚቸበቸብ ሳይሆን በሕጋዊ መንገድ በየሆስፒታሉ በተመሠከረላቸው ሐኪሞች ለሕሙማን በመድኃኒት መልክ የሚታዘዝ ነው። ስሙ ኦፒዮይድ ይባላል። የሕመም ማስታገሻ ነው። በተከታታይ ከተወሰደ በማይበጠስ የሱስ ገመድ ይተብትባል፤ መጠኑ ከፍ ካለ ደግሞ ወላጁ እስከ ወዲያኛው ያሸልባል። በ2015 ብቻ ይህንን እንከብል አብዝተው በመውሰድ 85,495 አሜሪካውያን ለሞት ተዳርገዋል። በቅርቡ "ሕመም ይሰማኛል" ብለው ሆስፒታል ለሄዱ 100 ሚሊዮን አሜሪካውያን ሐኪሞቹ 259 ሚሊዮን ኦፒዮኢድ እንዳዘዙና የመድኃኒት መደብሮች እንደቸበቸቧቸው መረጃዎች ይጠቁማሉ። ይህ የኪኒን ቁጥር 323,148,587 ለሆነው መላው የአሜሪካ ሕዝብ በነፍስ ወከፍ አንድ አንድ ጠርሙስ ይደርሳል። "በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ" እንዲሉ ችግሩን ከድጡ ወደ ማጡ የሚወስደው ጉዳይ የዕጽ ጥገኝነቱን በኦፒዮይድ የተለማመዱ ሰዎች መድኃኒቱ ስለሚወደድባቸው ሄሮይን የተባለ በዋጋ አራት እጥፍ የሚያንስ በአደንዛዥነቱ ግን በብዙ እጥፍ የሚብስ ሕገ-ወጥ አደንዛዥ ዕጽ ፍለጋ በየሥርቻው ለመንከራተት መዳረጋቸው ነው። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ከተባለ መልሱ የአሜሪካ ሕዝብ ከጊዜ ወደ ጊዜ ሕመምን የመታገስ አቅሙ እየመነመነ ስለመጣና ለትንሽ ለትልቁ ሕመም ማስታገሻ ስለሚፈልግ ነው።

የሕመም ስሜት ደረጃ አለው። አንዳንዱ ጥርሰ ነክሶ ማለፍ ግድ ይላል። አሜሪካን የገነቧት አባቶች ይህ ሕመም ማስታገሻ አልነበራቸውም። ሕመምን የመታገሰና የማሳለፍ አቅማቸው ግን ከፍተኛ ነበር። እስቲ ይህን እውነት ከክርስትና ሕይወታችን ጋር አዛምደን እንየው። መድኃኒታችን ኢየሱሰ ክርስቶሰ በምድር ኑሮው የሕማም ሰው ነበር። ለተከታዮቹም መከራ እንደሚጠብቃቸው አስረግጦ ተናግሯል። ሐዋርያቱም ይህንኑ በኑሯቸው፣ በትምሕርታቸውና በብዕራቸው አጽንተውልናል። ጌታ ሲሰቀል በአንዳንድ በጎ አድራጊዎች ከእሞት፣ ከወይን ጠጅና ከከርቤ የተዘጋጀ ሕመም ማስታገሻ ቀርቦለት ነበር፤ ነገር ግን ቀመሰው እንጂ ሊጠጣው ፈቃደኛ አልነበረም። ያንን ያደረገው ስለ ኃጢአታችን የሚቀበለውን መከራ እንደ ከብር ስለቆጠረው ሳይሰማው በማደንዘዣ ተሰውሮ እንዲያልፍ አልፈለገም ። ሰቃይ በሥጋ ሕመም ብቻ የሚገለጥ አይደለም፤ ዘርፈ ብዙ ነው። እንዲያውም የነፍሰ ሥቃይ ከሥጋው በብዙ እጥፍ ይበረታል። ጌታ ኢየሱሰም በመስቀል ላይ ያሳለፈው ሰቃይ የሥጋ ብቻ አልነበረም። በገዛ ወዳጆቹ የመሸጥና የመካድ ሰቃይ፣በቅርብ ተከታዮቹ የመተውና በጭንቅ ሰዓት ለብቻ የመቅረት ሕመም፣ የመናቅ፣ የመገፋት የመተፋት ዘግናኝ ስሜት በጸጋ አሰተናግዷል። ነገር ግን አላማውን ሰለሚያውቅ፣ ለማን እንደ ሆነ ሰለሚረዳ፣ ለጥቂት ጊዜ መሆኑን ሰለሚገነዘብና ከሰቃዩ ጀርባ ያለውን ደስታ ሰለሚያይ ከሰቃዩ ለመዳን ጥረት አላደረገም።

በዘመናችን የክርሰትና ሕይወት እውድማ ላይ እንደ ጥንቱ ስለ እውነት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ወንጌል፣ ስለ ፍቅር ዋጋ መክፈልና መከራን መቀበል እንደ ጦር እየተፈራ፣ እየተጠላና ኋላ ቀርነት ተደርጎ እየተቆጠረ መጥቷል። ከሰቃይና ከመከራ እንዲያድናቸው እንጂ ጌታ፣ ጌታ ሰለሆነ የሚያመልኩት ቁጥር እየመነመነ ነው። እንዲህ አይነቶቹ መከራ የመጣባቸው ቀን ጀርባቸውን ሊሰጡ የተዘጋጁ የጉባኤ አድማቂዎች ናቸው። የደላን ቀን ጣፋጭ ምሥጋና አቅርበን የከፋን ቀን በምሬት እንጉርጉሮ ቅኝት የምንቀይር ቤቱ ይቁጠረን። ታዲያ ለምን ይሆን ስለ ሌላው ሕመምን መታገሥ የተሳነን? የመንፈሳችን መድከምና መላላት ነው። መንፈሳችን ሲጠነክር የሥጋችንን ሕመም መታገስ አንቸገርም። መንፈሳችን በኃጢአትና በዓለማዊ ምኞት ከተቀጠቀጠ ግን ማስታገሻ

ፍለጋ በውጭ ሰመንከራተት እንገደዳለን እንጂ ስለ እውነት መገፋትን፣ መናቅን፣ መተውን፣ በሐሰት መወንጀልን፣ ሰብቻ መቅረትን መታገሰ እንችልም። ታዲያ መፍትሄው ምንድነው? መንፈሳችን ጠንካራ እንዲሆን የእግዚእብሔርን ቃል ሳናሰልሰ መመገብ፣ የተመገብነው ከእኛ ጋር ተዋህዶ እንዲጠቅመን በቀንና በሌሊት ማሰላሰል፣ የተረዳነውን እውነት ሥራ ላይ ማዋል ነው። ሌላው መንፈስን የሚያጠነክረው ዘወትር ሳይታከቱ በጸሎት መጽናት ነው። ያኔ በጊዜውም እለ ጊዜውም ጸንተን እንቆማለን። ሕመምን እንታገሳለን።

ተጨማሪ ንባባት፦ ኢሳ. 53፥1-5፤ ማቴ. 27፥34፤1ጴጥ. 4፥19

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ በጸጋህ ከኃጢአትና በኃጢአት ምክንያት ከሚያመጣው ዘላለማዊ ፍርድና ኩነኔ አድነኸኛል። ዘላለማዊ ክብርና ዕረፍት ከፊቴ እንደሚጠብቀኝ አውቃለሁ። ሆኖም በምድር ኑሮዬ ስለ ወንጌል፣ ስለ አውነትና ስለ ፍቅር በጽናት አንድቆም፣ መከራን አንድካፈል፣ ስቃይን አንድታገስ ትፈልጋለህ። አባክህ መንፈሴን በጸጋህ አጠንክረህ የውስጥንም ሆነ የውጭ ጊዚያዊ ሥቃይ መታገሥ አስተምረኝ።

31
የትውልድ ያለህ!

"ትውልድ ሁሉ ደግሞ ወደ አባቶቻቸው ተከማቹ፤ ከእነዚያም በኋላ እግዚአብሔርን ለእስራኤልም ያደረገውን ሥራ ያላወቀ ሌላ ትውልድ ተነሣ። የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነ ነገር አደረጉ፥ በአሊምንም አመለኩ። ከግብፅ ምድርም ያወጣቸውን የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ተዉ፥ በዙሪያቸውም ካሉት ከአሕዛብ አማልክት ሌሎችን አማልክት ተከተሉ፥ ሰገዱላቸውም፤ እግዚአብሔርንም አስቈጡ።" መሳ. 2፥10-12

ለወራት በትግራይ የገጠር ከተሞች ስዘዋወር ስለ ከረምኩ ከአገር ውስጥም ሆነ ከባሕር ማዶ ወሬዎች ጋር ፍቺ የፈጸምኩ ያህል ተሰምቶኛል። ወትሮ ሳልሰማው ውዬ የማላድረው የዓለም ዜና ሰዓይኔና ሰጆሮዬ ከራቀ ሰንብቷል። ከወራት በኋላ አገልግሎቴን ፈጽሜ ወደ መቀሌ ሰመለስ ያረፍኩበት ቤት ያገኘሁት የውጭ ጋዜጣ "ሄራልድ ኦፍ ሂዝ ካሚንግ" (የምጽዓቱ ብሥራት) የሚልና በአሜሪካ የሚታተም መንፈሳዊ ጋዜጣ ነበር። አንደኛው ርዕሰ ከሌሎቹ ይልቅ ቀልቤን ስለ ሳበው ትኩረቴን በጽሑፉ ላይ አድርጌ ማንበቤን ቀጠልኩ። ጥቂት እንዳነበብኩ ዓይኔን ማመን ተሳነኝ። "የፈሰገውን ያህል ከዜና ርቄ ብከርም እንዲህ የገዘፈ ለውጥና ከሰተት ሊያመልጠኝ አይችልም" በማለት ከራሴ ጋር ተሟገትኩ። ጽሁፉ "አሜሪካ ባልታወቁ ኃይላት ተወራሰች" ይላል። እግራሞቴን ያባሰው የወራሪው ሠራዊት ቁጥር 3,999,386 (ሦስት ሚሊዮን ዘጠኝ መቶ ዘጠና ዘጠኝ ሺህ ሦስት መቶ ሰማንያ ሰድሰት) መሆኑ ነው። ከመገረም ባሻገር ወደ ድንጋጤ የመራኝ ይህን ያህል ቁጥር ያሰው ኃያል ወደ ግዛቷ ዘልቆ የገባው አሜሪካ ሰሰ ጉዳዩ ምንም ምላሽ እለመሰጠቷ ነው። ዋይት ሐውሰ ያወጣው መግለጫ የሰም፤ ሲ.አይ.ኤ እና ኤፍ.ቢ.አይ በቂ መረጃ የላቸውም፤ ፔንታገን ምንም መመሪያ እልደረሰውም። ጽሁፉ በመቀጠል እነዚህ በሰውር ወደ አሜሪካ ዘልቀው የገቡ ኃይላት በየቤቱ እንደተሰገሰጉና ከጥቂት ጊዜ በኋላ ዋይት ሃውሰን፣ ፔንታጎን የተሰኘውን የመከላከያ መሥሪያ ቤት፣ ካፒቶል የተሰኘውን የመወሰኛ ምክር ቤት፣ ዎል ስትሪት የተሰኘውን የጅምላ ንግድ ማዕከል፣ ታላላቅ የዜና እውታሮችን እንዲሁም ወሳኝ የሆኑ ሥፍራዎችን በሙሉ እንደሚቆጣጠሩ ያትታል። መጨረሻውን ሰማወቅ በመጓጓት ማንበቤን ቀጠልኩ። ለካ ጽሁፉ ማንነታቸው ያልታወቀ አሜሪካንን የወረሩ ኃይላት

የሚሳቸው የራሺያን ጦር፣ የእስልምና አክራሪ ቡድኖች፣ የኢራን ወይም የሰሜን ኮሪያ ሰራዊት ሳይሆኑ እ.አ.አ በ1994 ዓ.ም አሜሪካ ውስጥ የተወለዱ ሕጻናት ናቸው። ጽሁፉ በዚህ አላበቃም እነዚህ ድምጽ ሳያሰሙ፣ ድንበር ሳያቋርጡ በየቤታችን የገቡ ሕጻናት በወንጌል ካልተደረሱ፣ በፈሪሃ እግዚአብሔር ካልተቀረጹ ነገ መላ አገሪቱን እንደሚቆጣጠሩ ያስጠነቅቅና ይደመድማል። በረዥሙ ተነፈስኩ። የቀድሞ ስጋቴ የተወገደ ቢሆንም ጽሁፉ ያዘለው ቁም ነገር በውስጤ ተሰንቅሮ ቀረ።

እኛስ ዛሬ ስለ ትውልድ ምን እያሰብን ይሆን? በዕለት ተለት ጉዳይ ተወጥረን ደፋ ቀና ስንል ትውልድ እያመለጠን ይሆን? ትናንት በየሆስፒታሉና በየቤቱ የተወለዱ ጨቅላዎች ነገ አገራችንን እንደሚረከቡ፣ በወሳኝ ጉዳዮቻችን ላይ እንደሚበይኑ፣ እሴቶቻችንና ቅርሶቻችን ላይ እንደሚወስኑ ምን ያህል ተገንዝበናል? ዛሬ በየጓዳችን በእቅፋችን ያሉ እምቦቃቅላዎች ነገ እነማን እንደሚሆኑ የምናውቀው ነገር የለም። ያለን አማራጭ ሁሉንም በሚመጥናቸው መንገድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወንጌል መድረስና በእግዚአብሔር ቃል ንጽረተ ዓለም አእምሯቸውን ለመቅረጽ መረባረብ ነው። በተለይ እንደ ኢትዮጲያ ባሉ የእዳጊ ሕጻናት ቁጥር በሚበረክትባቸው አገራት ውስጥ ያሉ አብያተ ክርስቲያናትና ወላጆች ስልጆች አገልግሎት ልዩ ትኩረት በመስጠት ከእመጽ መናጠቅ ይጠበቅባቸዋል። ለእፍታ ተዘናግተን ከእጃችን ካመለጡ ግን እስከ ወዲያኛው ላናገኛቸው እንችላለን። በምንኖርበት ሉላዊነትና ድህረ-ዘማናዊነት በነገሠበት፣ የኢንተርኔት ቴክኖሎጂ በረቀቀበት፣ እግዚአብሔርን መዳፈር፣ እውነትን ማቃለል፣ የተፈጥሮን ማዛባት፣ ለዘመናት የኖሩ እሴቶችን መናድ፣ ሥርዓትን መጻረር ጀብዱ ሆኖ በሚቆጠርበት ዘመን ወንጌል ቀድሞ ስፍራ ካልያዘ በልጆቻችን ልብ ዘሩናቸውን ሊዘሩ ያሰፈሰፉ እኩይ ኃይላት ይቀድሙናል። ታዲያ ልጆችን በተመለከተ ምን እያደረግን ነው? ይህን ሰራዊት በመማረክ ከጥፋት ታድገን የጽድቅ ሰራዊት ለማድረግ እንሥራ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ምሳሌ 22፥6, ዘዳ. 6፥5-9፤4፥9-10, ኤፌ. 6፥4

ጸሎት

ጌታ ሆይ ልጆች የአንተ ሥጦታዎች ናቸው። የሆድም ፍሬ የአንተ ዋጋ ነው። ሰው ለሚወደው ሰው ትልቅ ሥጦታ ሊሰጥ ይችላል ነገር ግን ከአንተ በቀር ሕይወት ያለው፣ የሚያድግ፣ ለዘለዓለም የሚኖር ሥጦታ ሊሰጥ የሚችል ማንም የለም። ሥጦታን አክብሮ መያዝ የተቀባዩ ድርሻ ነው። ከእኔ የተወለዱት ብቻ ሳይሆኑ፣ በቤተክርስቲያኔ፣ በወዳጆቼ ቤት፣በጎረቤቶቼ ቤት ያሉ ሕጻናት ሁሉ የአንተ ሥጦታዎች እንደ ሆኑ ተገንዝቤ ለልጆች እንዳስብ፣ እንድጸልይ፣ መልካም ምሳሌ እንድሆን፣ በልጆች ላይ የሚሠሩ ድርጅቶችን በገንዘቤ እንድደግፍ፣ በልጆች አገልግሎት ውስጥ እንድሰማራ እርዳኝ። ለገዛ ልጆቼም በቂ ዳቦ ብቻ ሳይሆን በቂ ጊዜ እንድሰጥ፣ በቤቴ አብሬያቸው ቃልህን እንዳነብና እንድጸልይ፣ በጽድቅ እንዳሰለጥናቸውና በቀናው መንገድ እንድመራቸው ጸጋን አብዛልኝ።

32
ተረከዙ

"ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም፤ የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል።" ምሳሌ 28፥13

አኪለስ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ8ኛው ዓመተ ዓለም የኖረ በጥንታዊ የግሪክ ታሪክ ውስጥ ትልቅ ስፍራ ያለው የትሮይ የጦር ጀግና የማይሚዶን ንጉሥ የፌለስ ልጅ ነበር። ይህን ሰው ለዓለም ያስተዋወቀው የጥንታዊያን የግሪክ ታሪኮችና አፈ ታሪኮች ጸሐፊው *ሆሜር* ነው። *ሆሜር* "ኢሊየድ" በተሰኘ ባለ ስድስት ቤት የግጥም መድበሉ የአኪለስን ጀግንነት እያወደሰ ይጽፋል። በትረካው ከሚያነሳቸውም ገድሎች አንዱ አኪለስ የትሮይ መሥራች የነበረውን የንጉስ *ፕሪያምን* የመጀመሪያ ልጅ ጦረኛውን ልዑል *ሄክቶርን* እንዴት እንደ ገደለና ግሪኮች ዘወትር የሚናፍቁትን ድል እንዳጎናጸፋቸው የሚያሳየው ክፍል ነው። ሆኖም በድል ታሪክ የሚጀምረው የሆሜር የግጥም መድብል የሚደመደመው የአኪለስን አሳዛኝ ሞት በመተረክ ነው። አኪለስ የሞተው በሌላ ጀግና እጅ አልነበረም፤ *ፓሪስ* የሚባል አንድ ተራ ሰው የወረወረው ቀስት ተረከዙ ላይ ወግቶ አቆሰለው። ቁስሉም ሊድን ስላልቻለ አመርቅዞ ገደለው።

የ*ሆሜር* የግጥም መድበል የአኪለስን በተረከዝ ቁስል መሞት ከግሪኮች አፈ ታሪክ ጋር ያቆራኘዋል። ታሪኩ እንዲህ ነው። "አኪለስ የተወለደው በትሮይ የይገባኛል ጥያቄ የዛኔው ዓለም በጦርነት ቢታመሰበት ወቅት ነበር። የንጉሥ የመጀመሪያ ልጅ ነውና ጦርነት ዕጣ ፈንታው እንደሚሆን የተረዳችው እናቱ *ቴቲስ* ልጇ ኢ-መዋቲ [የማይሞት] እንዲሆን መላ ስትፈላልግ ትቆያለች። በኋላም የግሪክ አማልክት ባለሚሎች ሞትን በሚገፍፈው በ*ስቴክስ* ወንዝ እንድትነክረው ይመክሯታል። እንደታዘዘችው ሕጻኑን በተባለው ወንዝ እርቃኑን ታጠምቀዋለች። ሆኖም ሁለንተናውን ስትነክር ሕፃኑን ያንጠለጠለችበት ተረከዙ ሳይነክር ይቀራል። የፈራችው አልቀረም በጎልማሳ ዕድሜው ተረከዙን ተመትቶ ሞተ። ከዚህ አፈ ታሪክ በመነሳት በአለማችን በብዙ ነገር ብርቱ የሆኑ የታላላቅ ሰዎች ስውር ድካም "አኪለስ ሂል" በመባል መጠራት ጀመረ።

ወደ እኛ ስንመጣ በሕይወታችን፣ በሥራችን፣ በአገልግሎታችን በብዙ መልከ ተሳክቶልን ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን በውጭ ምንም ያህል ቢሳካልን በውስጥ እኛና ጌታ ብቻ የምናውቀውና የምንደከምበት "አኪለስ ሂል" ይኖረናል። ታዲያ ከዚህ ችግር በጊዜ እንዳንላቀቅ እንቅፋት ከሚሆኑብን ነገሮች አንደኛው ችግሩን ለይቶ አለማወቅ ሲሆን ሁለተኛው ብናውቀውም እንደ ችግር አለመቀበልና መድኃኒት ለመፈለግ ፈቃደኛ አለመሆን ነው። በሽታን ማወቅ፣ መቀበልና መድኃኒት መፈለግ በራሱ የፈውስ እጋማሽ ነውና በማንነታችን ጥግ በጨለማ የተቀመጡ ተገልጠው ለሰው የማይታዩ ነገር ግን በሥውር የሚታገሉንን እኩይ ባሕሪያት በእግዚአብሔር ፊት ገልጠናቸው መፍትሄ ልንሻ ይገባል። አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝም ለምናምናቸውና ብቃቱ ላላቸው የቅርብ ወገኖች ወይም ባለ ሙያዎች አማክረን መፍትሄ ልናገኝ ይገባል። አለዚያ ግን አንድ ቀን በገሃድ ጉድ እንደሚሰሩንና ካቅማችን በላይ ዋጋ እንደሚያስከፍሉን ሳይታለም የተፈታ ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመረምር ግዙፍ ስፍራ የምንሰጣቸው ታላላቅ ነቢያት በእግዚአብሔር ጸጋና ረድኤት ካከናወኗቸው ግሩም ሥራዎች ባሻገር እንደ ሰው ድካሞች ነበሯቸው። ስለዚህ ደካማ ጎናችን ሲገለጥልን ተስፋ ልንቆርጥ አይገባም፤ ብቻችንን አይደለንማ። ኖሕ ከስካር፣ ያዕቆብ ከማታለል፣ ሙሴ ከቁጣ፣ ዳዊት ከዝሙትና ንጽሕን ሰው ከማስገደል ሴራ፣ ሰሎሞን ከጣዖት አምልኮ፣ ኤልያስ አስጊዜው ከሚመጣ የሞት አሳብ ጋር ውስጣዊ ትግል ነበረባቸው። እነዚህ ሁሉ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ናቸው። ነገር ግን የራሳቸው *አኪለስ ሂል* ነበራቸው። ታዲያ ከመሸፋፈን ይልቅ አስቀድመው በእግባቡ ቢታገሉት ኖሮ ባልሰለጠነባቸውና ሩጫቸውን ባላቃጠለ ነበር። ዛሬስ የእኛ ትግል ከምን ጋር ይሆን? ስድካማችን መሸፈኛ ምክንያት መደርደራችንን አቁመን መድኃኒት መሻት ይኖርብናል። እኛ ብቻ የምናውቀውንና ለብቻችን የምናብሰለስለውን የጨለማ ጥግ ለብርሃን ልንገልጠውና በጊዜ መፍትሄ ልንፈልግለት ይገባል። አለዚያ ግን አንድ ቀን የመውደቃችን ብሎም የመሞታችን ምክንያት ይሆናል።

ተጨማሪ ንባባት፦ መዝ. 32፥5. 1ዮሐ. 1፥9. እዮብ 31፥33

ጸሎት

ልዑል ሆይ፦ አንተ ልብንና ኩላሊትን ትመረምራለህና ዛሬ የተሰወረ፣ ነገ ግን ተገልጦ ዋጋ የሚያስከፍለኝን ጠንቀኛ ባህሪ በቃልህ ብርሃን አሳየኝና ተግቼ እንድንሠራበት እርዳኝ። አሜን

33
የናት ልጅ

"ምንጭህ ብሩክ ይሁን በልጅነት ሚስትህም ደስ ይበልህ። እርሷ እንደ ተወደደች ዋላ እንደ ተዋበች ሚዳቋ ናት . . . ።" ምሳሌ 5፥18-19 (አ.መ.ት)

ሰብለን[2] በውጭ ብቀርባትም ወደ ቤቷ ሄጄ አላውቅም። ዛሬ ግን በረዥም አመት ትውውቃችን ለመጀመሪያ ጊዜ ቤቷ ምሳ ተጋብዣለሁ። ዕድሜዋ በሃምሳዎቹ መጨረሻ የሚገመት ቢሆንም ራሷን ስለምትጠብቅ ሁሌም ከወጣት የምትመደብ መልከ መልካም ሴት ናት። ጣት የሚያስቆረጥመውን ምሳ ለዛ ባለው ጫወታዋ እያወራረድኩ ሳላውቀው ሰዓቱ ነጎደ። በዛን ዕለት በርካታ ወጎች እንስተን የጣልን ቢሆንም ስለ ትዳር ያጫወተችኝ የልጅነት ወግ ግን መቼም ከውስጤ አይጠፋም።

ሰብለ በትዳር ሕይወቷ ስላገባቻቸው ሦስት ባሎች እያሰበች በትዝታ ሰጥማለች። *"ከመጀመሪያው ባሌ ጋር የተጋባነው ተዋደን ነው። አንድ ሴት ልጅ አፍርተናል። ታዲያ ምን ያደርጋል መናጢ ድሃ ነበር። ቤተሰቦቼ ደግሞ ያኔ ትልቅ ነን ብለው የሚያስቡ ስለ ነበሩ በትዳራችን ደስተኛ አልነበሩም። ሰበብ ፈልገው አፋቱኝ"* አለች ቁጭት በተሞላበት ስሜት፤ አሁንም ትዝታው በውስጧ ትኩስ መሆኑን ፊቷ እያሳበቀባት። *"ትንሽ ቆይተው ለአንድ በዕድሜ ብዙ ለሚበልጠኝ ሀብታም ሰው ዳሩኝ። ሆኖም ልንግባባና አብረን ልንሄድ አልቻልንም። ጥቂት አመታት አብረን ከኖርን በኋላ ተለያየን። ለተወሰኑ አመታት ብቻዬን ከኖርኩ በኋላ እኔንና የአሁኑን ባለቤቴን በቅርበት የሚያቁ የምናከብራቸው ሰዎች "ብዙ ነገራችሁ አብሮ ስለሚሄድ መጋባት አለባችሁ" ብለው ወተወቱኝ። የአሁኑ ባለቤቴ ሚስቱ ጥላው ሄዳ ስለነበር፣ እኔም ከባሌ ተለይቼ ለአመታት ሴጣ ስለነበርኩ፣ እነዚህም ሰዎች የምናከብራቸውና የምናምናቸው ስለነበሩ ተስማማሁና ተጋባን። ይኸው ላለፉት አስራ ስድስት አመታት አብረን ኖረናል። ግን ኑሮ አይበለው። በምንም አብረን የማንሄድ እሳትና ውሃ ነን። ቢሆንም ምንም አማራጭ ስለሌለን፣ ይሉኝታም ስለሚያጠቃን በቤት ውስጥ ደባል፣ በውጪ ባልና ሚስት*

[2] ሰባለ ታሪኳ ክብር ሲባል ስም ተቀይሯል።

ሆነን ይኸው እንኖራለን" አለችና በረዥሙ ተነፈሰች። ሰብለ ከሦስቱም ባሎቿ ጋር የነበራትን የትዳር ሕይወት ትረካ የቋጨችልኝ በአንድ እለገራሚ የልጅነት ትዝታዋ ነበር። "በሕጻንነቴ ቤታችን በሳምንት ሁለቴ እየመጡ እንጀራ የሚጋግሩ አሮጊት ሴት ነበሩ። በጣም እወዳቸው ነበር። ጋግረው እስኪጨርሱ ማዕድ ቤት ከስራቸው አልጠፋም። ከወላፈኑ ርቄ፣ ጥግ ላይ ቁጢጥ ብዬ አወራቸዋለሁ። ጫወታቸው ይጣፍጣል። ወላፈኑ እየፈጃቸው ሊጡን በጋለው ምጣድ ላይ እያሰፉ፣ ጥቂት ቆይተው አክንባሎውን ከፍተው እንፋሎቱ እየጠበሳቸው እንጀራውን በሰፌድ ሰቅሰቀው ሌማቱ ላይ እየቆለሉ "ልጄ የመጀመሪያ ባል የእናት ልጅ ነው፤ ሁለተኛ ባል ሰባራ ሰፌድ ነው፤ ሦስተኛ ባል ዘርዛራ ወንፊት ነው" ይሉኝ ነበር። ሦስቱንም በሕይወቴ እውን ሆነው አየሁ። አሁን ያ የመጀመሪያ ባሌና የልጄ አባት ብጠራውም አይሰማኝም። ሚሊየነር ሆኗል። በርግጥ ልጄን አሜሪካን አገር ጥሩ ቦታ እያስተማረ ነው። ግን ምን ያደርጋል?!" አለችና ዳግም በትዝታ ሰመጠች።

ዛሬ በትዳር ውስጥ የምንኖር ሁላችን ስለ ትዳራችንና ስለ ትዳር ጓደኞችን ያለን ምልከታ ምን ይሆን? ፈረንጆቹ "የዛኛው ቤት ሣር ሁልጊዜ ለምለም ነው" እንዲሉ የልጅነት ሚስታችንና የልጅነት ባላችንን እየነቀፍን በሩቅ የምናውቃቸውን ሌሎችን እያደነቅን ይሆን? በድምጽ ባናወጣውም በልባችን "ያቺን አግብቼ ቢሆን! ያንን አግብቼ ቢሆን!" እንል ይሆን? ሁለተኛ የማግባት ዕድል ቢሰጠን ከሱ ሌላ ወይም ከሷ ሌላ እንመርጥ ይሆን? የነ ሰብለ ቤት እንጀራ ጋጋሪ ምክር ለሁላችን የሚሠራ ይመስለኛል። *"ልጄ የመጀመሪያ ባል የ'ናት ልጅ ነው . . . "* ከከፉ ይጠብቀን!

ተጨማሪ ንባባት፦ ዘፍ. 2፥18, 2ቆሮ. 6፥14-17, ኤፌ. 5፥25-33

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ አንተ ድንቅ አጣማሪ ነህ። የትዳር ጓደኛዬን የመረጥኸልኝ አንተ ነህ። ለሷ እንደ እኔ፣ ለእኔም እንደ'ሷ ማንም የለም። የልጅነት ሚስቴን ከመበደል፣ የልጅነት ባሌን ከማቃለል ጠብቀኝ። በቅርብ የማላውቃቸው በሩቅ የማደንቃቸው ቢኖሩም ለእኔ ግን እንደ ትዳር ጓደኛዬ የሚሆን ማንም እንደሌለ እንዳስተውል እርዳኝ። ስለዚህ ቀሪ ዘመኔን በአንተ ረከቼ፣ ጥቃቅን ችግሮቼን ወደ ኋላ ትቼ በደስታና በርካታ እንድኖር አግዘኝ።

34
የጥበብ ያለህ!

"ብረት ቢደነዝዝ ሰውም ባይስለው ኃይልን ሊያበዛ ይገባዋል፤ ጥበብ ግን ሥራውን ለማከናወን ትጠቅመዋለች።" መክብብ 10፥10

ሁለት ሰዎች እንጨት ሊቆርጡ ወደ ጫካ ይሄዳሉ። እንደኛው ከማለዳ እንስቶ ያለ ዕረፍት ላቡን እያንጠፈጠፈ ሲቆርጥ ይውላል። ሌላኛው ግን ምንም እንኳ በትጋት ቢሠራ በየመሃሉ ያቆምና ለጥቂት ደቂቃዎች ያርፋል። ለራሱ ማረፉ ብቻ ሳይሆን ያለማቋረጥ የሚቆርጠውን ሰው "አባክህ እዚህ ጋ ና ና ትንሽ ዐረፍ በል፤ አንድ የሚጠቅምህ ነገር አሳይሃለሁ" ይለዋል። ያኛው ግን "ሌላ ጊዜ ታሳየኛለህ፤ አሁን ሥራ ላይ ነኝ፤ አንዲትም ደቂቃ ማባከን አልፈልግም።" በማለት ይመልሰለታል። በቀኑ መጨረሻ ሁለቱም የቆረጡትን እንጨት ሲሰበስቡ ከምራቸው ፈጽሞ የማይመጣጠን ሆነ። በየመሃሉ ቆረጣውን እያቆመ ያርፍ የነበረው ሰው ከዚያኛው ይልቅ እጅግ ብዙ እንጨት ሰብስቦ ነበር። ብዙ ሰዓት እንደሠራና በርካታ እንጨት እንደ ቆረጠ እርግጠኛ የነበረው ሰው በልዩነቱ ተደንቆ "ይሄ እንዴት ሊሆን ቻለ? ብዙ ሰዓት የሠራሁትና የበለጠ የደከምኩት እኔ ሆኜ ሳለ አንተ እንዴት ከእኔ የሚበዛ እንጨት ልትቆርጥ ቻልህ?" በማለት ጠየቀው። ሁለተኛውም ሰው በተረጋጋ ስሜት "እየህ እኔ በየመሐሉ ለማረፍ በተቀመጥሁ ቁጥር መጥረቢያዬን እስል ነበር" በማለት መለሰለት።

ከጓዳ ሙያ እንስቶ እስከ ትላልቅ ኢንዱስትሪዎች በርካታ ሥራዎች በብረት ይከወናሉ። ታዲያ ጊዜና ጉልበት ሳይባክን ሥራው በቅልጥፍና እንዲፈጸም ብረቱ ስል ሊሆን ይገባዋል። በደነዘ ቢላ ሥጋ መከተፍ ይቻላል፤ ሆኖም የሚከትፈው ሰው ኃይል እንዲጨምር ይገደዳል። ሰው መጥረቢያም ሆነ ቢላዋ ተጠቅሞ ሲሠራ ሥራው ብዙ ኃይል ከጠየቀው ብረቱ ደንዟል ማለት ነው። ይኼኔ መፍትሄው ሥራን ቆም አድርጎ ብረቱን መሳል እንጂ ኃይል እየጨመሩና፣ ጉልበት እያበዙ መሄድ አይደለም። ብረቱን ከሳለው ግን ብዙ ኃይል ሳይጠቀም ሥራውን ማከናወን ይችላል።

ታዲያ ይህ ያለ ብዙ ኃይል ሥራችንን የሚከውንልን ስለት ምንድነው? ጠቢቡ ሰሎሞን ስለቱ "ጥበብ" ነው ይለናል። የመምራት ጥበብ ሰዎችን በፈቃዳቸው በማስከተልና ለጋራ ጥቅም እንዲሰለፉ በማድረግ በፍጥነት ወደ ውጤት የምንደረስበት ስልት ነው። በየትኛውም ግንኙነት ውስጥ ኃይል መጠቀም ከተጀመረ ኃይል ተጠቃሚው አካል ግለቱ እንደ በረደና ስለቱ እንደ ዶለዶመ በግልጽ ያሳያል። ሰው ኃይል መጠቀም የሚገባው ከጠላቱ ጋር ሲፋለም ብቻ ነው። ነገር ግን የራሱ ከሆኑት ከወገኖቹ ጋር ባለው ግንኙነት ኃይል የሚጠቀም ከሆነ ግንኙነቱ ከወዳጅነት ወደ ጠላትነት ሄደል ማለት ነው። ይሄ ደግሞ ኪሣራው ብዙ ነው። ስለዚህ ባል ከሚስቱ፣ ወላጅ ከልጁ፣ አሠሪ ከሠራተኛው፣ እረኛ ከመንጋው፣ መንግሥት ከሕዝቡ ጋር ባለው ግንኙነት ኃይል መጠቀም አይኖርበትም። ሊጠቀም ከታየም ሊመከር እንጂ ዝም ሊባል አይገባም። እኛስ በግንኙነቶቻችን ውስጥ ኃይል ይሰተዋላል? ከሆነ ጊዜ ወስደን ልናስብ፣ ራሳችንን ልንመረምር፣ ላይኛይቱን ጥበብ ልንፈልግ ይገባናል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ነቆር. 14፥20, ኤፌ. 5፥15-17, ያዕ.1፥5

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ የጥበብ ራስ ነህ፣ የጥበብ ምንጭ ነህ። ከሰዎች ጋር ባሉኝ ግንኙነቶች በሙሉ ያንተ ጥበብ ያስፈልገኛል። ስለቴ ዶልዱም ኃይል አያበዛሁ ከዚህም፣ ከዚያም ጋር ከመጋጨት ጠብቀኝ። ጥበብ ሙላኝና ከራሴ ወጥቼ ስለ ሌሎች እንዳስብ፣ ልፍለፋዬን አቁሜ ሌሎችን እንዳደምጥ፣ እኔ ያልኩት ካልሆነ ማለቴን ትቼ የሌሎችን ስሜት ለመረዳት እንድጥር እርዳኝ።

35
መውጫ አለው?

"በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዷልና።" ዮሐ. 3፥16

የአካባቢው ነዋሪዎች ከምሲን (በአረብኛ ሃምሳ) በማለት የሚጠሩትና ለሃምሳ ቀናት የሚቆይ እንደ እሳት የሚለበልብ የጅቡቲ አየር ከጠራው ሰማይ ሥር ይንቀለቀላል። በጅቡቲ ከተማ ውስጥ ባለ የፈረንሳይ ፕሮቴስታንት ቤተክርስቲያን የእሁድ አገልግሎቴን እንደ ጨረስኩ ወንድም ጥሩዓለም እያጣደፈ ወደ ላንድ ከሩዘሩ ወሰደኝ። እሱ ቤት ምሳ ለመብላት ተቀጣጥረናል፤ ሆኖም ከምሳው ባሻገር ዋና ምክንያቱ በቅርቡ ከአዲስ አበባ ሥራ ፍለጋ ለመጣውና እሱ ጋ ላረፈው ዘመዱ ወንጌልን እንድመሰከርለት ፈልጎ ነበር።

ምሳ እንደ ቀረበ አንድ ፀጉሩ የተመሳቀለ፣ አለባበሱ እዚህ ግባ የማይባል የ23 ዓመት ወጣት ተቀላቀለን። አይዳኝ ይባላል፤ የጨርቆስ ልጅ ነው። ብዙም ትኩረት ሳልሰጠው በልተን ጨረስን። ጥሩዓለም በነፃነት እንድናወራ "መጣሁ ተጫወቱ!" ብሎን ወጣ። ለወጣቱ አይዳኝ አንዳንድ ጥያቄዎች ሰነዘርኩ። ቀስ በቀስ በመልሱ ያስደንቀኝ ጀመር። ውጪውን አይቼ ብዙም ስፍራ ያልሰጠሁት ይህ ወጣት ለካ ከአዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ በሲቪል ምህንድስና የተመረቀ እሳት የበላ ባለሙያ ነበር። መች ይሄ ብቻ በርካታ የውጪ ቋንቋዎችን የሚናገር፣በአንድ በሁለቱ የሚያስተምር ሲሆን በጥቂት ጭውውት ብዙ መጽሐፍት ያነበበ፣ ስፊ ልምድ ያዳበረ፣ ብሩህ አዕምሮ ያለው ወጣት መሆኑን ተገነዘብኩ። በዚያው ልክ በወጣትነት ዕድሜ ሊሞከሩ የሚችሉ የዚህን ዓለም ልምዶችን ይህ ቀረህ እስከማይባል የሞከረ መሆኑን ከንግግሩ ተረዳሁ። ለማውራት የነበረኝ ፍላጎት ጨመረ፤ ጌታን ቢያገኝ ምን ሊሆን እንደሚችል አሰብኩ፤ እኔ ከአመታት በፊት በዚሁ በጅቡቲ ያገኘሁትን አዲስ ሕይወት እንዲያገኝ ተመኘሁ።

ይዤው ወጣሁና ባንድ ሥፍራ ሻይ እየጠጣን አንድ የምሥራች ልነግረው እንደምፈልግ ገለጽኩለት። "በደስታ" አለኝ። "ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ ነው፣

የኃጢአት ውጤት የዘለዓለም ሞት ነው፣ እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ ሊያድነን አንድ ልጁን በሥጋ ወደ ምድር ላከ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በቀራንዮ መስቀል ላይ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፣ ተቀበረ፣ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተነሣ፤ አሁን በስሙ ብታምን የኃጢአትን ይቅርታ ታገኛለህ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ትታረቃለህ፣ ከሁሉ በላይ ወደ የዘላለም ሕይወት ትገባለህ።" አልኩት። በተለይ *"ወደ ዘላለም ሕይወት ትገባለህ"* የሚለው ሃሳብ ቀልቡን እንደሳበው በሚገልጽ መልኩ እንድደግምለት ጠየቀኝ። ሁለንተናው ጆሮ የሆነ እስኪመስል ድረስ እየሰማኝ ስለ ነበር በመደሰት የዘላለም ሕይወትን በማውቀው ልማዳዊ መንገድ ለማብራራት ሞከርኩ። አሁንም አቋረጠኝና *"ጥያቄ መጠየቅ ይፈቀዳል?"* አለኝ። *"በሚገባ የፈለከውን ጠይቅ ትችላለህ"* አልኩት። *"ይሄ የዘላለም ሕይወት ያልከው ነገር ተመችቶኛል፣ ለመግባት ፈቃደኛ ነኝ ግን ምናልባት ከገባሁ በኋላ ቢደብረኝ መውጫ አለው?"* በማለት ጠየቀኝ። የመገረም ሣቅ እየሳቅሁ *"ምነው ገና ሳትገባ ስለመውጫው አሳሰበህ?"* አልኩት። *"አንዴ ምን ነካህ! አንኳን ዘላለምን የሚያህል ረዥም ዘመን እስከ ዛሬ የኖርኩት 23 ዓመት እንኳ እንዴት ረዝሞብኛል መሰለህ፤ እኔ እኮ ለንት ጊዜ ሌሊት አልነጋ ብሎኝ ጣራ ስቆጥር አድሬያለሁ፣ ቀኑ አልመሸ ብሎኝ ሳውደለድል ውያለሁ፤ ዘላለም ውስጥ ገብቼ ቢደብረኝ ለዘላለም ሰደበር ልኖር ነው?"* አለኝና አረፈው።

ያኔ ለመጀመሪያ ጊዜ ስለ ዘላለም ሕይወት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍቺ በጥልቀት ማሰብ ጀመርኩ። ለካ እግዚአብሔር በልጁ የሰጠን *"የዘላለም ሕይወት"* እንጂ *"የዘላለም መኖር"* አይደለም። በዘላለም ሕይወት ውስጥ ዘላለም መኖር ቢኖርም የዘላለም ሕይወት ግን ዘላለም ከመኖር የሚልቅ የከበረ የሕይወት ዓይነት እንደሆነ ተገነዘብኩ። ለካ ሕይወት ለመረረው ሰው ዘለዓለም ስለ መኖር እያወራሁ የመረረውን ኑሮ "በዘለዓለም ላባዛልህ" እያልኩ ሰው ሳደናብር እንደኖርኩ አስተዋልኩ። በጥልቀት ሳስበው የምሥራች የሰበኩሁ መስሎኝ ምንም መስህብ የሌለው አስፈሪ ነገር እያወራሁ እንዳለሁ ተከሰተልኝ። ለካ ሰው እግዚአብሔር ካልገለጠለት በቀር አሁን በሚኖርበት የሥጋ ሕይወት ውስጥ ቆሞ የዘላለም ሕይወትን ማሰብ እንደሚቸገር ገባኝ።

በዚህ ዓለም የዕፅዋት ሕይወት፣ የእንስሳት ሕይወት፣ የሰው ሕይወት እንዳለ ሁሉ በመንፈሳዊው ዓለም የእግዚአብሔር ሕይወት አለ። ይህ ሕይወት የተለየ፣ የከበረ፣ ከፍ ያለ በክርስቶስ ኢየሱስ በምድር ላይ በሥጋ የተገለጠ የዘላለም ሕይወት ነው። ዕድሜ ለአይዳኝ ይኸው እስከ ዛሬ ድረስ የዘላለም ሕይወትን በተጻፈበት መንፈስና ብርሃን እንድረዳው ምክንያት ሆነኝ። አሁን አይዳኝ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኖ በዘለለም ሕይወት ይኖራል።

ተጨማሪ ንባባት፡- 1ዮሐ. 2፥25, መዝ. 39፥1-7, 1ዮሐ. 5፥13-14

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ ስለማይነገር ሥጦታህ ስምህ ለዘለዓለም ይባረክ፣ ልጅህን ሰውተህ ለዚህ የከብር ሕይወት ብቁ ስላደረከኝና ልጅህ የመሆን ሥልጣን ስለ ለጠኸኝ ምሥጋናዬን የምገልጽበት ቃላት የለኝ። አሁንም በውስጤ ያደረውንና የተካፈልኩትን ይህን ሕይወት እንዳውቅና እንዳሳውቅ ፀጋህን አብዛልኝ። አሜን።

36
ዕረፍት

"እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን" ዕብ. 12፥1

ሀብታሙ በቅርቡ በሱሉልታ ከተማ የጀመረውን የከብት ማደለቢያ ጣቢያ ጎብኝቶ ወደ አዲስ አበባ እየተመለሰ ነው። የኅዳር የቀትር ፀሓይ ለጉድ ይንቀለቀላል፤ የሚነዳት ከኋላ ከፍት የዕቃ መጫኛ ያላት የሥራ መኪናው ጠመዝማዛውን የሱሉልታ ቁልቁለት በፍጥነት ትምዘገዘጋለች። ከአንዱ የቁልቁለት ጠርዝ ወደ ሌላው ሲታጠፍ ቀልቡን የሳበው ነገር አየ። እንዲት ሴት አንጨት አይሉት ቅርፊት፣ ቅጠል አይሉት ጭራሮ ተሸክመው ቁልቁለቱን ይወርዳሉ። ሃብታሙ ለጥቂት አልፏቸው ከሄደ በኋላ በድንገት ፍሬን ይዞ አቆመና ወደ ኋላ እየነዳ ተጠጋቸው። የዕድሜና የጉስቁልና ቅልቅል ፊታቸው ላይ ይነበባል። በጀርባቸው የተሸከሙት ጭነትና እሳቸው ፈጽሞ አይመጣጠኑም።

በሸከም የጎበጠውን ወገባቸውን እንደምንም ቀና አድርገው ተመለከቱት። "እማማ ወዴት ነው የሚሄዱት? ላድርስዎት?" ብሎ ከፍ ባለ ድምፅ ወዳወረደው መስታወት አንገቱን አሰግጎ ጠየቃቸው። ግራ መጋባትና ማመንታት በሚነበብበት የለሰለ ድምፅ "ግዴለም ልጄ እኔ እሄዳለሁ፤ ለምጄዋለሁ" አሉት። የሚሄዱት ወደ ከተማ መሆኑን ሲረዳና ርቀቱን ሲያስብ ግድ አላቸውና ተስማምተው ዕቃ መጫኛው ላይ እንዲወጡ ረዳቸው። ሆኖም ሴትየዋ መኪናው ላይ ተቀመጡ እንጂ ተሸክመውት የነበረው ያጎበጣቸው ሸከም አሁንም ከጀርባቸው ላይ እንዳልወረደ በኋላው መስታወት ተመለከተ። ሀብታሙ መኪናውን ጥግ ካለያዘ በኋላ በፍጥነት ወርዶ "እማማ! ሸከሙን ያውርዱት እንጂ!" አላቸው። ሴትዮዋም አርግጠኝነት በሚነበብበት ድምፅ "ልጄ እኔን መጫንህ አንሶ ሸከሜን ምን በወጣህ! እኔው አሸከመዋለሁ" አሉት። ሀብታሙም በመገረም ለማስረዳት እየተጣጣረ "እማማ አርሶም ሆኑ ሸከምዎ መኪናው ላይ ናችሁ፤ ተሸከሙትም፣ አወረዱትም ለመኪናው አንድ ነው፤ ስለ ተሸከሙት አይቀለውም፤ ስላወረዱት አይከብደውም" አለና እንዲያወርዱት ግድ አላቸው። ሴትየዋም ደረታቸው ላይ የተተበተበውን

ቋጠሮ ፈትተው ሸከማቸውን ካወረዱ በኋላ ቀና ብለው ጉዟቸውን ቀጠሉ።

ዛሬስ ሰንቶቻችን ነን፣ ጌታ "እናንተ ደካሞች፣ ሸከማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ" በማለት ከጠራን በኋላ አሁንም ከነ ሸከማችን በአርሱ ውስጥ ያለነው? እሱ ከነ ሸከማችን ተሸክሞናልና ስለ ተሸከምንለት አናቀልለትም። እሱ የዓለሙን ሁሉ ሸከም ተሸክሟልና የእኛ በተለየ ሁኔታ አይከብደውም። ይልቅ ሸከማችንን ሁሉ በእርሱ ላይ ጥለን በነጻነት እንድናመልከውና እንድናገለግለው ይፈልጋል።

በራሳችን ሕግን መፈጸም፣ በሥጋችን እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት የማንችል ደካሞች ነን። 'ሕግን በሥጋ እተገብረዋለሁ!' ብለን ብንታገል እንኳ ጫንቃችንን የሚሰብር ጽኑ ሸከም ይሆናል እንጂ ፈጽሞ ወደ ጽድቅ አያደርሰንም። ስለዚህ መፍትሄው ሸከማችንን በጌታ ላይ ጥለን በአርሱ ማርፍ ነው። ያኔ እርሱ በእኛ አድሮ በተፈጥሯችን ልንሸከመው የማንችለውን የብዙዎችን ሸከም በእኛ ውስጥ ይሸከማል፤ አርፈን የምናሳርፍ ያደርገናል።

አንዳንዴ የማይገባ ሸከም የምንሸከመው በአገልግሎት ስም ነው። ሆኖም አገልግሎት ጌታ በእኛ ውስጥ የሚያደርገው እንጂ እኛ ለእሱ የምናደርግለት አለመሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። አገልግሎት ሸከም ከሆነብን፣ ሸከሙም የሚያማርረን ከሆነ የተሸከምነው ብቻችንን ነው። ጌታ በእኛ ውስጥ ሲሸከመው ግን ከባድ የተባለው ሸከም ቀሊልና ልዝብ ይሆናል።

አንዳንዴ በቤተክርስቲያን ውስጥ ትልቅ ችግር የሚፈጥሩ ሰዎች በክርስቶስ ያለውን እውነተኛ ዕረፍት ሳይለማመዱ ወደ አገልግሎት የመጡ ሰዎች ናቸው። አላፈፉምና ማሳረፍ አይሆንላቸውም። ክርስትና የሚጀምረው በሥራ ሳይሆን በዕረፍት ነው። ለዚህ ነው ቃሉ "በሰማያዊ ሥፍራ ከአርሱ ጋር አስቀመጠን" (ኤፌ. 2፥7) የሚለው። ስለዚህ ሸከማችንን አውርደን እርሱ በሠራው ሥራ እንረፍ፣ አርሱ በእኛ ውስጥ አድሮ እንዲሠራ፣ ሌሎችንም እንዲያሳርፍ እንፍቀድለት። ያኔ እርፈን እናሳርፋለን።

ተጨማሪ ንባባት፦ ማቴ. 11፥28-30, ኤፌ. 4፥22, ኤር. 17፥21

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ በሥጋ ጥረት አንተን ደስ ማሰኘት እንደማልችል አውቄ ሸክሜን በአንተ ላይ እንድጥል፤ በአንተ እርፌ ሌሎችን እንዳሳርፍ እርዳኝ። ሃሳቤ፣ ንግግሬ፣ አካሄዴና ተግባሬ የአንተን ማንነት የሚያንጸባርቅ ይሁንልኝ። አሜን

37
ከዚህም የሚበልጥ

"አብ ወልድን ይወዳልና፥ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል። . . . በዚህ አታድንቁ።" ዮሐ. 5፥20፣ 29

ኒክ ዋሌንዳ በገመድ ላይ በመራመድ የሰባት ትውልድ ታሪክ ካለው ቤተሰብ የተገኘ አሰገራሚ ሰው ነው። በከፍታ ላይ በተወጠረ ገመድ በመራመድ ስሙ ዘጠኝ ጊዜ በዓለም የድንቃ ድንቆች መዝገብ ሰፍሯል። በጁን 15, 2012 ግን በአሰገራሚነቱ ወደር የማይገኝለት ተግባር ሊፈጽም እንደሆነ ተገለጠ። አሜሪካንና ካናዳን የሚያዋስነውንና በትልቅነቱ በዓለም ቁጥር አንድ የሆነውን "ናያግራ ፎልስ" በመባል የሚጠራውን ፏፏቴ በገመድ ላይ እየተራመደ እንደሚያቋርጠው አስታወቀ።

ይህንን ልብ አንጠልጣይ ትዕይንት ለመታዘብ አዕላፋት ወደ ናያግራ ጎረፉ፤ የዓለማችን ታላላቅ የዜና አውታሮች የቀረጻ መሣሪያዎቻቸውን ደገኑ፤ ዘጋቢዎች በአንጻራቸው ተሰይመው በየቋንቋቸው ጉዳዩን ተነተኑ፤ አንድ ቢሊዮን የሚጠጋ የዓለም ሕዝብ ዓይኑን በቴሌቪዥን፣ ጆሮውን በሬዲዮ ላይ ተክሎ ተጠባበቀ። እርምጃው ተጀመረ። ኒክ ከሃያ ፎቅ ሕንጻ ጋር በሚለካካ ከፍታ ላይ በተወጠረ ገመድ ከሥሩ ሁለት ሚሊዮን ስድስት መቶ አርባ ዘጠኝ ሺህ ሰባት መቶ ሰማንያ ሰምንት ሊትር ውሃ እያጓራ ለሠላሳ ደቂቃዎች ያለ እንከን ተራመደ። ተመልካቹ ከአሁን አሁን ይወድቅ ይሆን በሚል ሰቀቀን ውስጡ እየነዘረው ሲጠባበቅ ኒክ ይባስ ብሎ የመጨረሻዎቹን ርቀቶች በሩጫ በመደምደም ተመልካቹን አስደነቀ።

ከኒያግራ ድል ማግሰት ኒክ ወደ መኖሪያ ከተማው ብራንደን ሲመለስ የአካባቢው ነዋሪዎች ደማቅ አቀባበል አደረጉለትና ወደ መድረክ ወጥቶ ጥቂት ነገር እንዲናገር ተጋበዘ። ንግግሩ በማንም ያልተጠበቀ ነበር "ገና ምን አያችሁ! ከዚህ የሚበልጥ ይሆናልና በዚህ አትደነቁ!" አለ። ኒክ ይህንን ሲል ወደ ፊት ሊያደርጋቸው በዕቅዱ የነበሩት የአትላንቲክ ሲቲና የግራንድ ካንየን ትዕይንቶች በውስጡ ነበሩ።

ሐዋርያው ዮሐንስ በወንጌሉ አምስተኛ ምዕራፍ ጌታ ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው እያሌ በሽተኞች በሚተኙበት የቤተ-ሳይዳ መጠመቂያ በመሄድ ሰላሳ ስምንት ዓመት ሙሉ የአልጋ ቁራኛ የነበረውን ሰው ከሽባነቱ ፈውሶ አልጋውን ተሸክሞ እንዲሄድ እንዳደረገው ያስነብበናል። ሠላሳ ስምንት ዓመት ሠፊ ታሪክ ሊኖረው የሚችል የአንድ ጎልማሳ ዕድሜ ነው። ጌታ ደግሞ እንዲነሣ ብቻ ሳይሆን ጉልበት የሚጠይቀውን አልጋ ተሸክሞ የመሄድ ሥራ እንዲሠራ ሲያዘው እናያለን።

ብዙን ጊዜ ይህን ታሪክ አንብበን የጌታ ኢየሱስን የመፈወስ ኃይል አድንቀን እናልፋለን። ጌታ ግን ይህን ተግባር የፈጸመው ከፈውስ ያለፈ ሌላ አስደናቂ ነገር ሊያሳየን ፈልጎ ነው። ይህንንም አይሁድ ላቀረቡበት ክስ ግብረ-መልስ ሲሰጥ በተናገረው ውስጥ እናገኘዋለን።

ጌታ ኢየሱስ በመልሱ "ከዚህ የሚበልጥ ሥራ እሰና በዚህ አትደነቁ" አለ። ምን ማለቱ ነው? ይህን ምልክት ያደረገው የተመልካቾቹን ትኩረት ወደ እውነተኛ ማንነቱ ለመሳብና አውቀውት እንዲያምኑ፣ አምነውትም ሕይወት እንዲያገኙ ለማድረግ ነው። የጌታ ኢየሱስ እውነተኛ ማንነት በፈዋሽነት የሚወሰን አይደለም። እርሱ ትንሳዔና ሕይወት ነው። መንፈስንም ሆነ ሥጋን ከሞት የሚያስነሳ፣ ሕይወትን የሚሰጥና ለዘላለም የሚያኖር ጌታ ነው። ሆኖም ይህንን በቃል ብቻ ቢናገረው ሊረዱት ስለማይችሉ በተግባራዊ ምሳሌ ማሳየትን መረጠ። ስለዚህ ወደ ቤተ-ሳይዳ ሄዶ ይህን ከሞቱት የማይተናነስ ድኩም ሰው አስነሳ። ኃይል ሰጥቶ አልጋውን አሸከመው። ሰዎች ተደነቁ። ያኔ "በዚህ አትደነቁ፣ ከዚህ የሚበልጥ አለ!" በማለት ስለሚመጣው ትንሳዔ እንዲህ በማለት ተናገረ።

"በመቃብር ያሉቱ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል፤ መልካምም ያደረጉ ለሕይወት ትንሣኤ ክፉም ያደረጉ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉና በዚህ አታድንቁ።" ዮሐ. 5፡21፣ 24-29

በዘመናት ውስጥ በወንጌል አምነን የመንፈስ ትንሳዔ ላገኘን፣ ወደ ፊትም በጌታ ዳግም ምጽዓት የሥጋን ትንሳዔ ለምንጠባበቅ ሁሉ የእምነታችን መሠረት የዛሬ ሁለት ሺህ ዓመት በኢየሩሳሌም የተፈጸመው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንሳዔ ነው። በጌታ ኢየሱስ ከሙታን መነሳት ወደ

ፊት የሚካሄደው የሙታን ትንሳኤ ተረጋግጧል። ስለዚህ በትንሳዔው ተስፋ ደስ ይበለን፣ በትንሳዔው ኃይል እንራመድ፣ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሳዔ ለሌሎች እንመስክር።

ተጨማሪ ንባባት፡- ሮሜ 4፥16-17, ኢሳ. 25፥6-9. ዮሐ. 11፥23-26

ጸሎት

እግዚአብሔር አባት ሆይ አንተ ለሙታን ሕይወትን የምትሰጥ፣ የሌለውንም እንዳለ አድርገህ የምትጠራ አምላክ ነህ። ይህንንም ኢየሱስ ክርስቶስን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከሙታን በማስነሳት አረጋግጠሃል። እኔንም አንድ ቀን በሥጋ ከሙታን እንደምታስነሳኝና እንደምታከብረኝ አምናለሁ። ጌታ ሆይ ይህ የትንሰኤ እውነት የማይናወጥ የእምነቴ መሠረት እንዲሆን እርዳኝ። ነገ የሚከብር ሥጋዬንም ዛሬ ከማንኛውም በዓለም ከሚገኝ እድፈት እንድጠብቅና በቅድስና እየኖርሁ ፈቃድህን እንድፈጽም እርዳኝ። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም። አሜን።

38
ሰረንጌቲ

« እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ አይታከቱም፤ ይሄዳሉ፥ አይደክሙም።» ኢሳ. 40፡ 25-31

«ሰረንጌቲ» የሚለው መጠሪያ ለጆሮዎ እንግዳ፣ ለልሳንዎ ባዕድ ይሆን? በጥቂቱ ላስተዋውቅዎ።ምሥራቅ አፍሪካ ውስጥ የሚገኝ በሰሜን ምዕራብ ታንዛኒያ እና በደቡባዊ ምዕራብ ኬኒያ የተንጣለለ በአለም ዝነኛ የሆነ ሰፊ የዱር አራዊትና የዱር እንስሳት መሠማሪያ ቦታ ነው።ስያሜው በማሳይ ቋንቋ «መጨረሻ የሌለው ሜዳ» ማለት ሲሆን ስፋቱ ሰላሳ ሺህ ስኩየር ኪሎ ሜትር ይጠጋል። ይህን እሃዝ በቀላሉ ለመረዳት ከስዊትዘርላንድ የቆዳ ሥፋት በጥቂት የሚያንስ፣ ከእስራኤል ምድር በመጠኑ የሚሰፋ መሬት ነው። በዚያ የሚኖሩት አራዊትና እንስሳት በዓይነት የተለያዩና በቁጥር የበዙ ሲሆን የሜዳ አህዮች ብቻ ወደ ሁለት ሚሊዮን እንደሚጠጉ ይገመታል።

ሰረንጊቲ የብዙዎችን ቀልብ እንዲስብ ያደረገው ስፋቱና በውስጡ የያዛቸው የዱር እንስሳት ብዛት ሳይሆን በአመት ሁለቴ የሚካሄደው ፍልሰት ነው። ጎልቁ መሳፍርት የሌላቸው የዱር እንሰሳት ከጥር ወር ጀምሮ በለምለሙ የሰረንጊቲ መስክ የበቀለውን እየበሉ እየወለዱና እየተዋለዱ ተረጋግተው ሲኖሩ ይከርሙና ወራቱ ወደ ግንቦት ሲቃረብ፣ የሰረንጊቲ ልምላሜ እየከሰመ የሄደ ሲመስል በሚሊዮን የሚቆጠሩ የሜዳ አህዮች፣ ሚዳቋዎች፣ ጎሾች፣ ድኩላዎች ቢጋራ ለምንት መቶ ኪሎ ሜትር አቋርጠው በተለመደው የፍልሰት ወግ ወደ ኬኒያዋ ማሳይ-ማራ ይተማሉ። ፈላሾቹ የዱር እንስሳት በማሳይ-ማራ ያገኙትን ልምላሜ እየተመገቡ በዚያም እየወለዱና እየተዋለዱ እስከ ወርሃ ጥቅምት ከሰነበቱ በኋላ በድጋሚ የማሣይ-ማራ ልምላሜ ድርቅ የመታው ሲመስልና ጥለውት የመጡት ሰረንጊቲ እንደ ለመለመ ቀልባቸው ሲነግራቸው ማሳይ-ማራን ተሰናበተው ወደ መጡበት ስፍራ ዳግም ፍልሰት ይጀምራሉ። የዱር እንሰሳቱን ፈለግ ተከትለው ይህን የፍልሰት እባዜ ለረዥም አመታት ያጠኑ ተመራማሪዎች እንደሚሉት ልምላሜ ፍለጋ የሚደረገው የዚህ ፍልሰት ውጤት እጅግ አሳዛኝ ነው። በጥማት፣ በርሃብና በድካም በመንገድ ወድቀው በመቅረት እንዲሁም በናይል ወንዝ በሸመቁ አዞዎች በመበላትና በጎርፍ በመወሰድ ሁለት መቶ ሃምሳ ሺህ የሚጠጉ የዱር እንስሳት በየአመቱ ያልቃሉ።

በዘመናችን የክርስቶስን ቤተክርስቲያን ሁኔታ ስንመለከት ከሰረንጊቲ ታሪክ ጋር ይመሳሰላል። ድነን የገባንበት፣ የተጠመቅንበትና የቆረብንበት፣ ከወገኖች ጋር በክፉውም ሆነ በደጉም ፍቅርን የተካፈልንበት ሕብረት በእኛ ዕይታ ድርቅ የመታው ሲመስለን በሌላ ወገን በቅርቡ የተከፈተ ስምንተኛ ቤተክርስቲያን ሙዚቃው ሲነዝረን፣ ስብከቱ ሲጥመን እንደ ሰረንጊቲዎቹ እንስሳት ፍልሰት እንጀምራለን። በፈለስንበት ጸንተን ብንኖር እሰየው ነበር። ነገር ግን ጥቂት ቆይቶ የሄድንበትም ቦታ በእኛ ዕይታ ድርቅ የጎበኘው ሲመስለን ሌላ የፍልሰት ምዕራፍ ይከፈታል። «ታዲያ ምንእለበት? ይህም የእግዚአብሔር ቤት ያም የእግዚአብሔር ቤት!» የሚል ይኖር ይሆናል። ችግሩ ከአንዱ ቤት ወደ ሌላው ቤት መሄዱ ሳይሆን እንደ ሰረንጊቲዎቹ የዱር እንሰሳት በመንገድ ደክሞ የሚቀረው፣ የአውሬ ራት የሚሆነው ቁጥር መብዛቱ ነው። ታዲያ ከዚህ የፍልሰት አባዜ ለመዳን መፍትሄው ምን ይሆን? በማለት የሚጠይቅ አይጠፋም፣ መፍትሄው ሁለት ነው። አንድ አብረን የምናመልካቸው ወንድሞችና እህቶች በምርጫ ያገኘናቸው፣ በምርጫ የምንለያቸው ሳይሆኑ በዳግም ልደት ለዘለዓለም የተጣመርናቸው፣ ከአንድ አባት በመወለድ የተዛመድናቸው ቤተሰቦቻችን እንደ ሆኑ ማወቅ ሲሆን ሁለተኛው በመካከላችን ችግሮች ቢኖሩ እንኳ የማይደከመውን፣ የማይታከተውን፣ ማስተዋሉም የማይመረመረውን፣ ለደካማ ኃይል የሚሰጠውን፣ ጉልበት ለሌላው ብርታት የሚጨምረውን የልምላሜና የበረከት አምላክ በሥፍራችን ሆነን መጠበቅ ነው። ሁኔታዎች ሲለወጡ ይችላሉ እግዚአብሔር ግን አይለወጥምና በሥፍራችን ሆነን ብንጠብቀው እንለምልማለን እንጂ እንደርቅም፣ እንጠግባለን እንጂ በረሃብ አናልቅም።

ተጨማሪ ንባብት፦ ምሳሌ 27፥8, 1ጴጥ. 1፥22-25, ዕን. 3፥17-19

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ፦ እንደ ሰረንጌቲ የዱር እንሰሳት ምግብ ፍለጋ ከሥፍራ ሥፍራ ከመንከራተት አድነኝ፣ አንተ የሕይወት ምንጭ ነህና በሥፍራዬ ሆኜ አንተን መጠበቅን አስተምረኝ። አንተን በመጠበቄ ለራሴ ብቻ ሳይሆን አብረውኝ ላሉት ሁሉ የበረከት ምክንያት እሆናለሁና ምንም እንኳ በለሰም ባታፈራ፥ በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፥ የወይራ ሥራ ቢጐድል፥ እርሾችም መብልን ባይሰጡ፥ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ፥ ላሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ በመጠባበቂያዬ ላይ እንድቆም አንተንም እንድጠብቅ ጸጋን አብዛልኝ።

39
ለቅሶ በለቅሶ

«ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፣ ሳታቋርጡ ጸልዩ፣ በሁሉ አመስግኑ፣ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና።» 1ተሰሎ. 5፥16-18

ቤተክርስቲያኒቱ ቅርብ ጊዜ የተጀመረችና ብዙ አባላት የሌሏት እንደ መሆኗ መጠን ገቢዋ ውሱን ነውና ለመጋቢያቸው የሚሰጡት የወር ቀለብ እዚህ ግባ አይባልም። መጋቢው ትዳር ከመሠረተ ጥቂት አመታት ቢሆነውም ባለቤቱ በየአመቱ ስለምትወልድ ትንሿ ቤቱ በልጆች ተጨናንቃለች። «የዛሬ ልጅ ወጪው የዋዛ አይደለም፣ በቀድሞ ዘመን እሥር ልጅ ለማሳደግ የማይወጣ ገንዘብ ዛሬ አንድ ልጅ ላይ ይውላል። ልጅ ሲታሰብ አብሮ የሚታሰበው ሙብል ብቻ መሆኑ ከቀረ ሰንበቷል፣ ሌላው ቀርቶ የዳይፐር (ዘመናዊ የሽንት ጨርቅ) ዋጋ ብቻውን ሥር የሚነቀንቅ ነው። ልጆቹ ከፍ እያሉ ሲመጡ ደግሞ ጥያቄውም አብሮ ከፍ እያለ ይሄዳል። 'እንዳቅሜ እኖራለሁ' እንዳይባል በሰፈር፣ በትምህርት ቤት፣ በቤተክርስቲያን በልጆቹ መሃል የሚካሄደው የጫማ፣ የልብስና የመጫወቻ ውድድር አይጣል ነው። » እልጋ ላይ ሆኖ ይህን እና ሌሎች መሰል ነገሮች እያወጣና እያወረደ ሳለ በማለዳ አቅራቢያቸው የሚገኝ ክሊኒክ ደርሳ የምትመለስ ባለቤቱ ፈራ ተባ እያለች አራተኛ ልጅ ቅሪት መሆኗን መርዶ አይሉት ብሥራት ነገረችው።

መጋቢው ግራ ተጋብቶና በጥያቄ ተሞልቶ ወደ ቤተክርስቲያን አቀና። ቢሮው እንደገባ ማንንም ሳያናግር በሩን ቆልፎ ተንበረከከ፣ የተደገፈበት ወንበር በዕንባ እስኪርስ ድረስ ይንሰቀሰቅ ጀመረ። «ጌታ ሆይ ምን አደረግሁህ? ሁኔታዬን እያወቅህ!» በማለት ጸሎት አይሉት እንጉርጉሮ፣ መዝሙር አይሉት ሙሾ መደርደሩን ቀጠለ። ድንገት ቢሮው ተንኳኳ፣ ዕንባውን ጠራርጎ ፊቱን አባብሶ በሩን ከፈተ። በሩቅ የሚያውቃት የቤተክርስቲያኑ አባል ናት። ፊቷ ላይ ጥልቅ ሃዘን ይነበባል፣ ብርቱካን የሚመስሉ ቀይ ጉንጮቿ የተጠበሰ ሥጋ መስለዋል። ያለ ቀጠሮ ስለመጣችና የግል ጊዜውን ስለ ወሰደች ይቅርታ ከጠየቀችው በኋላ «ፓስተር ልቤ በሃዘን ተሞቷልና እንድትጸልይልኝ እፈልጋለሁ» አለችው። የራሱን ሃዘን ዋጥ አድርጎ ወደ ቢሮው ገብታ እንድትቀመጥ ከጋበዛት በኋላ ረጋ ባለ ድምፅ «የሃዘንሽ ምክንያት ምንድነው? » በማለት ጠየቃት። «ፓስተር እንደምታውቀው እኔና ባለቤቴን

እግዚአብሔር በብዙ ነገር ባርኮናል፣ የንግድ ድርጅታችን አድጎ ደንበኞቻችንን ማስተናገድ ስላልቻልን ሁለት ቅርንጫፎች ከፍተን እየሰራን ነው። ነገር ግን ከተጋባን አምስት አመት ቢሆነንም እስካሁን ልጅ አልወለድንም፣ ለመውለድ ያላደገግነው ጥረት የለም፣ ውጭ ድረስ ሄደን ተመርምረናል ግን ሊሆን አልቻለም» አለችና በድንገት ለቅሰቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። መጋቢው ግራ ተጋባ «እኔ ልጅ መጣ ብዬ እለቅሳለሁ፣ እሷ ልጅ ቀረ ብላ ታለቅሳለች፣ ይሄ ምን አይነት ለቅሶ ነው? » በማለት ራሱን ይጠይቅ ጀመር። ወዲያው ብድግ አለና የሣራ፣ የርብቃ፣ የራሄል . . . አምላክ ማህፀኗን እንዲከፍት፣ በልጆች እንዲባርካት አጥብቆ ከጸለየ በኋላ የራሱን ገጠመኝ በመመሥከር ልጅ ስለመጣም ሆነ ስለ ቀረ መፍትሄው ማልቀስ ሳይሆን እግዚአብሔርን በማመስገን ቸርነቱን መጠባበቅ እንደሆነ መከሯት ተለያዩ። እኛስ ዛሬ የምናዝንበትና የምናለቅስበት ነገር ምን ይሆን? ምን አልባት ሌሎች የእኛ ተቃራኒ በሆነ ጉዳይ እያለቀሱ ይሆን? ምን አልባት የምናለቅሰው ለጊዜው ችግር በሚመስለን ነገር ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔር በጎነት ማየት ተስኖን ይሆን? የምናመልከው አምላክ ተግዳሮት የሆነብንን ነገር መለወጥ እንደሚችል ማመን አቅቶን ይሆን? ለሴቲቱ ልጅ፣ ለመጋቢውም ማሳደጊያ መስጠት የሚችል እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ አለ። የእኛንም ጥያቄ በጊዜውና በስዐቱ በክብር ይመልሳል። ስለዚህ ቅዱስ ቃሉ እንደሚለን "ሁል ጊዜ በጌታ ደስ ይበለን፣ ሳናቋርጥ እንጸልይ፣ በሁሉ እናመስግን፣ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እኛ ነውና።"

ተጨማሪ ንባባት፡- ሮሜ 12፥12, ኤፌ. 5፥20, 2ቆሮ. 6፥10

ጸሎት

ጌታ ሆይ በትልቁ በትንሹ እጨነቃለሁ፣ የማየው የራሴን ብቻ ነው፣ የዛሬውን ብቻ ነው፣ ስለዚህ በቀላሉ ተስፋ እቆርጣለሁ። አባክህ በጸሎትና በምልጃ ከምሥጋና ጋር ልመናዬን ላንተ እንዳስታውቅ እንጂ በእንዳች እንዳልጨነቅ እርዳኝ። አሜን።

40
ፈንጂ አምካኞች

«እነርሱ በእምነት . . . የአንበሶችን አፍ ዘጉ፥ የእሳትን ኃይል አጠፉ፥ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፥ ከድካማቸው በረቱ፥ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፥ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።» ዕብ. ፲፩፥33-34

ሰናይት የእምነት ሴት ናት። በዘምድ አዝማድ መሃል፣ በጎረቤት፣ በዕድር፣ በመሥሪያ ቤት ጌታን በገሃድ እያመለኩ መኖር ቀዞ ባልነበረበት በዚያን ዘመን በእምነትዋ ጸንታ የቆመች አይበገሬ ሴት። ዛሬም ቢሆን መንገድዋ ውጣ ውረድ የሞላበት፣ ትግል ፈተና የበዛበት ነው። በተለይ በአንድ ወቅት ፋታ ሳይሰጥ ተደራርቦ የመጣባት የፈተና ናዳ በዙሪያዋ ያሉትን ወዳጆቿን ብቻ ሳይሆን ተቃዋሚዎቿንም ግራ ያጋባ ነበር። ሆኖም ብዙም ሳይቆይ ትንሽ ትልቁ «የሰናይት አምላክ!» እንዲል ያደረገ ትዕይንት ነበር። ብዙዎችን ያስደነቀው ከገባችባቸው ፈተናዎች በተዓምራት መውጣቷ ሳይሆን በመንገዷ እንደ ፈንጂ የተቀበሩት ፈተናዎች ፈንድተው እሷንም፣ ባቅራቢያዋ ያሉትንም ሳይጎዱ ያመከነችበት ጥበብ ነው።

ሰናይት ለረዥም አመታት በሠራችበት መሥሪያ ቤት ስለ ሥራ ትጋቷና ስለ ታማኝነቷ የማያውቅና የማያደንቃት የለም። የተቀመጠችበት ኃላፊነት ከገንዘብ ጋር በቀጥታ የተያያዘ ቁልፍ ቦታ ስለሆነ በአፍቅሮተ ነዋይ የተነደፉ የሥራ ባልደረቦቿ አስቀድመው በሸረቡት የሙስና መረብ ሊያጠምዷት ያላደረጉት ጥረት አልነበረም። «አትበላ ወይ አታስበላ!» የሚለው ቅፅል ስሟ እስኪመስል ድረስ ስታልፍ ስታገድም የምትሰማው ቃል ነበር። ሆኖም ይህ ንጽሕናዋ ከሰው ፍርድ አላስመለጣትም። ጠላቶቿ ከቦታው እንድትነሳ በነበራቸው ጉጉት የውሸት ሰነድ አዘጋጅተው ከላይ እስከ ታች እንደ ሠንሰለት ተሳስረው ወነጀሏት። ነገሩ እስኪጣራ ለጥቂት ቀናት ፖሊስ ጣቢያ ሰነበተች፣ ከዚያም ከርቸሌ ወረደች። ንጽሕናዋን የሚያውቁ በሆነው ነገር በገኑ እሷ ግን ተረጋግታለች። ሊጎበኟት የሚመጡ ተጎብኝተው፣ ሊያጽናኗት የሚመጡት ተጽናንተው ይምለሳሉ።

በማረሚያ ቤት እያለች ሌላ የሚያስደነግጥ ነገር ሆነ! በጣም የምትሳሳላት ሁለተኛ ሴት ልጁ ትምህርት ቤት ራሷን ስታ ትወድቅና ወደ ሃኪም ቤት ስትወሰድ የአንጎል ዕጢ እንዳለባትና በፍጥነት ወደ ውጭ ሄዳ ካልታከመች እንደማትተርፍ ይነገራታል። ቤተሰቦቿ በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያለች እንዳይነግሯት ቢያስቡም ያለርሷ ዕውቅና ምንም ማድረግ ስለማይችሉ ለመንገር ይገደዳሉ። ሰናይት አስደንጋጩን ዜና ስትሰማ ለጊዜው ብታዝንም ወዲያው በአምላኳ ልቧን አበርትታ «እርሱ ሳያውቀው፣ ሳይመዝነውና ሳይፈቅደው የሚሆን አንዳች ነገር የለም!» በማለት ተረጋጋች። ብቻ ማድረግ ያለባቸውን ነገሮች ተራ በተራ አስረድታ ወደ እሥር ክፍሏ አመራች። መች ይሄ ብቻ በማይጨበጥ ዐመሉ ዘወትር የሚያስቸግራት የማያምን ባለቤቷ ከጸሐፊው ጋር አጉል ግንኙነት እንደ ጀመረ የሰማችውም በዚያው እሥር ቤት ውስጥ ሆና ነበር። በቅርብ የሚያውቋት አንዳንዶች «አይ አሁንማ ይህን ሰምታ ሰው አትሆንም!» ብለው ሲሰጉ አንዳዶችም «ምን የተሰወረ በደል ቢኖርባት ነው?» ብለው በመላምት ሲፈርዱ እሷ ግን ወይ ፍንከች በዚያች ከብዙዎች ጋር በምትጋራት የተጨናነቀች የእሥር ቤት ክፍል ተንበርክካ በዕንባ ለጌታዋ ነግራ ሸክሟን ጥላ ትነሳለች። ችግሮች ዓይነት በዓይነት መጥተውባታል እሷ ግን እንደ ጠንቃቃ ፈንጂ አምካኝ ጉዳት ሳያደርሱ አምክናቸዋለች።

ሰናይት ከአመት በኋላ ፍርድ ቤት በነጻ ለቀቃት ለቤቷ በቃታለች፤ ልጇ ተፈውሳ ትምህርቷን ቀጥላለች፤ ባለቤቷም እግሯ ላይ ወድቆ ይቅርታ ጠይቋት፣ እሱም ጌታን ተቀብሎ በሰላም መኖር ቀጥለዋል። ትልቁ ጥያቄ እነዚህን ከእግዚአብሔርም ሆነ ከሰው ጋር የነበሯትን ግንኙነቶች ምስቅልቅሉን ሊያወጡ የሚችሉ በመንገዷ የተቀበሩ ፈንጂዎች እንዴት አመከነቻቸው?

የዕብራዊያን መልዕክት ጸሐፊ ገድላቸውን የሚዘክርልን እነዚያ የጥንቶቹ የእምነት ጀግኖች እንደ ሰናይት ፈንጂ አምካኞች ነበሩ። ዳንኤል ወደ አንበሶች ጉድጓድ በተጣለ ጊዜ በእምነት የአንበሶቹን አፍ ዘጋ እንጂ አንበሶቹን አልገደለም። አንበሳ ለመግደል የአዳኝነት ችሎታ እንጂ እምነት አይጠይቅም። አንበሶቹን ቢገድል ኖሮ የሚደነቀው እሱ እንጂ አምላኩ አይሆንም ነበር። ደግሞም አንበሶቹ ከጉድጓድ ከወጣ በኋላ ቀጣይ ሥራ ስላላቸው መሞት አልነበረባቸውም። ስለዚህ አንበሶቹ በሕይወት እያሉ የሚጎዳውን አፋቸውን በእምነት ዘግቶ በመከከላቸው አደረ። ሲድራቅ፣ ሚሳቅ፣ አብድናጎም በእቶን እሳት ውስጥ በተጣሉ ጊዜ እምነታቸው እሳቱን አላጠፋውም፤ እሳቱን ቢያጠፉ ኖሮ ምን ይገርማል? የእሳት አደጋ መከላከያ ሠራተኞችም እሳት ያጠፉ የለ? እነሱ ግን እሳቱን ትተው የማቃጠል ኃይሉን ብቻ አጠፉ። ከዚያማ ገብተው ይመላለሱበት ጀመር። ከሰይፍ ስለት

እመለጡ የተባሉትም ከሰይፍ ቢያመልጡ ኖሮ ፈጽሞ እያስገርምም፤ ማንም ፈሪ ከሰይፍ ሸሽቶ ሊያመልጥ ይችላልና። እነዚህ የእምነት ጀግኖች ግን ሰይፉን ተጋፍጠው ከስለቱ አመለጡ። በሰው ላይ ጉዳት የሚያደርሱት የአንበሳም አፉ፣ የእሳትም የማቃጠል ኃይሉ፣ የሰይፍም ስለቱ መሆናቸው ግልጽ ነው። የእምነት ሰዎች ግን አንበሳውን ትተው አፉን ይዘጋሉ፣ እሳቱን ትተው ኃይሉን ያጠፋሉ፣ ሰይፉን ትተው ስለቱን ያመልጣሉ። ሁኔታውን ከውጭ የሚያዩ «ብቃ አለቀላቸው! » ቢሉም በኋላ በሚሆነው ነገር እግዚአብሔርን ማከበራቸው የማይቀር ነው። ፈንጂ አምካኝ ይሏል ይህ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፡- ዕብ. 11፥11, 1ሳሙ. 17፥51, ዳን. 3፥23-25

ጸሎት

ጌታ ሆይ፡- አባክህ ይህን እምነት አስታጥቀኝ! በችግሮቼ ገፅታና ግዝፈት ሳልታወክ ከችግሮቼ ሁሉ በላይ የሆንከውን አንተን እያየሁ የመጉዳት አቅማቸውን አምክኜ አንተ ለሰው የማይቻል በሚመስል ነገር ውስጥ እንዴት ማሳለፍ እንደምትችል ምስክር እንድሆን ጸንቼም ሰምህን እንዳስጠራ እርዳኝ። አሜን።

41
የቁም ቅዠት

"እኛ ከጨለማ የተነሣ በሥርዓት መናገር እንችልምና የምንለውን አስታውቀን።" ኢዮብ 37፥19

እድካሚውን የሲድኒ አገልግሎቴን እንደ ጨረስኩ የታየኝ ጥሩ ዕረፍት ነበር። ወንድሞች ከከተማ ይዘውኝ ሊወጡ ቃል ገብተውልኛል፤ ሆኖም ወዴት እንደሚወስዱኝ በግልጽ ስላልነገሩኝ ጉጉትም ጥያቄም በውስጤ ነበር። የቀጠሮው ሰዓት ደርሶ እንደተገናኘን የምንሄድበት ስፍራ ከሲድኒ በስተምዕራብ 175 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ እንደሚገኝ ነገሩኝ። በጥር ወር የደቡብ ንፍቀ ከበብ ከሚገኙ ሀገራት በማራኪ አየሯና ነዋሪዎቿ "ከአባቶቻችን የወረስናት ብቻ ሳትሆን ከልጆቻችን የተዋስናት" በሚሏት ለምለሚቱ እውስትራሊያ ጉዟችንን ጀመርን።

ያቀናነው በጥንታዊነቱ ወደር አይገኝለትም ወደሚባለው፣ በየዓመቱ በርካታ ጎብኚዎች ወደ ሚያዘወትሩት ጄኖላን ዋሻ ነው። ይህ በኖራ ድንጋይ የተዋቀረ፣ ውስጥ ለውስጥ በኪሎሜትሮች የሚቆጠር ርቀት ለማስኬድ የሚያስችልና በጥልቀቱ እቻ የሌለው ዋሻ ከሥሩ ምንጭ ይንዶለዶላል፣ ወንዝ ድምፁን እጥፍቶ በለሆሳስ ይፈሳል።

ዋሻው ብዙ ዘመናት ያስቆጠረ ዕድሜ ጠገብ ቢሆንም እውስትራሊያኑ በዘመናዊ መልክ ደህና አድርገው ሠርተውታልና በሙበራትና በብልሃት በተበጀለት ደረጃ እየታገዝን በሚያስፈራው ዋሻ ውስጥ ርቀን ወደ ጥልቅ ወረድን። በየግድግዳውና በየጥጋጥጉ የተለያዩ የእንስሳትና የአራዊት ዐፅሞች፣ የተለያዩ ነገሮች ቅሪተ አካላትና የጥንታዊ የዋሻ ጽሁፎች ይታያሉ። በእውስትራሊያዊት አስጎብኚያችን እየታገዝን መኪናችንን ካቆምንበት ወለል ጠልቀን ወደ ዋሻው የመጨረሻ ወለል እንደደረስን እስጎቢኚያችን ስው ስራሹን መብራት ለአንድ ደቂቃ ያህል ልታጠፋው እንደ ሆነና ከስፍራችን እንዳንንቀሳቀስ ጥብቅ ማስጠንቀቂያ ሰጠችን። በማከልም በሕይወታችን አይተነው የማናውቀውን እውነተኛ ጨለማ ለመጀመሪያ ጊዜ እንደምንለማመድ ነገረችን።

መጀመሪያ ላይ የምትለው ነገር መቀበል እዳግቶኝ ነበር «እንደ እኔ ያለ ከአፍሪካ ምድር የመጣ ሰው እንዴት ነው እውነተኛ ጨለማን

የማያውቀው?» በሚል፤ ነገር ግን ገለጻዋን በቀጠለች ቁጥር ለማለት የፈለገችውን መረዳት ቻልሁ። ለካ ሲመሽ የሚሰፍነውን ጨለማ ሙሉ ኃይሉን እንዳንገነዘብ የሚያግዱን አናሳ ብርሃናት አሉ! የጨረቃ ብርሃን፣ የከዋከብቱ ጭላንጭል፣ ከቅርብና ከሩቅ የሚመጣ የመብራት ወገግታ እውነተኛውን ጨለማ እንዳንለማመድ ያግዱናል። በዚህ ጥልቅ ዋሻ ውስጥ ግን ጨለማ ከነነፍሱ አለ። መብራቱ ሲጠፋ ምንም አይነት ተፈሯዊም ሆነ ሰው ሰራሽ ብርሃን ጣልቃ ስለማይገባበት ጨለማ ጨለማ ሆኖ ይገለጣል። አስጎብኚያችን የዋሻውን ብርሃን ሙሉ በሙሉ አወደመችው። ጨለማ ነገሥ! ከአንድ ደቂቃ በላይ አጥፍታው ብትቆይ አንድ አስገራሚ ነገር እንደሚሆን እንዲህ ስትል አወጋችን «ይህ ድቅደቅ ጨለማ ለተጨማሪ ደቂቃዎች ቢቆይ ኖሮ ሁላችሁም ማየት ትጀምሩ ነበር። የምታዩት ግን ቅዠት እንጂ እውነተኛ ነገር አይደለም። አዕምሯችሁ እንዳች የብርሃን ፍንጭ ሲያጣ የራሱን ነገር መሳል ይጀምራል ያኔ «ሃሉሲኔት» ያደርጋል ማለትም መሠረት የሌላቸውን ነገሮች ማየት ይጀመራል። ከሥፍራችሁ እንዳትንቀሳቀሱ በማለት አስቀድሜ ጥብቅ ትዕዛዝ የሰጠሁት በዚህ ምክንያት ነው» ንግግሯን ስትጨርስ ምን አለ ጨለማውን ጥቂት አቆይታው ይህን የምትለውን ነገር ባየሁ! በማለት ተመኘሁ ነገር ግን ሌሎች ጎብኚዎች አብረውን ስለ ነበሩና ምንአልባትም የዋሻው ሕግ ይህን ስለማይፈቅድ ከመጠየቅ ታቅቤ ጉብኝቴን አጠናቅቄ ወጣሁ።

ሆኖም ግርምቱ ፈጽሞ አለቀቀኝም፤ ለካ አዕምሯችን ዙሪያችን ብርሃን አልባ መሆኑን ሲያረጋግጥ የራሱን ዓለም ይፈጥራል! የሌለ ነገር ይስላል! ለካ ብርሃን ሥፍራ ሲለቅ፣ ጨለማ ሲደላደል ጨለማ የራሱን የውሸት ብርሃን ይለኩሳል! አስፈሪ እውነት ነው። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ወደ አዕምሮዬ ይመጡ ጀመር። ሐዋርያው ዮሐንስ የእግዚአብሔርን ማንነት ሲገልጽ «እግዚአብሔር ብርሃን ነው፣ ጨለማም በርሱ ዘንድ ከቶ የለም!» ያለበት ምክንያት ገባኝ። ሐዋርያው ጳውሎስም ስለ ሰይጣን ማንነት ሲጽፍ ለምን «የጨለማው ዓለም ገዥ፣ የጨለማው ሥልጣን » እንደሚለው ተረዳሁ። ለካ ጨለማ የራሱ የውሸት ዓለም፣ የመምሰል ከተማ አለው! ይህንን የሐሰት ከተማ እውነተኛ ብርሃን ካላፈራረሰው በቀር በሰው አዕምሮ ውስጥ ከትሞ ይኖራል። ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛ ብርሃን እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ በሰው ሕይወት ሲበራ ግን

በጨለማ ጡብ የተገነቡ፣ በሐሰት ብርሃን ያሸበረቁ፣ በውሸት ዕውቀት የደመቁ የሃሳብ ከተሞች እንደ ጉም በነው ይጠፋሉ።

ተጨማሪ ንባባት፦ ኢሳ. 60፥2, ኤፌ. 4፥18, 2ቆሮ. 4፥4-6

ጸሎት

«ጌታ ሆይ አንተ የሕይወት ብርሃን ነህ! ብርሃን ይታያል፣ ብርሃን ያሳያል፤ ብርሃኑን የሚቀበልና የሚያንፀባርቅ ሁሉ ብርሃን ይሆናል። ጌታ ሆይ ከብርሃንህ ፈቀቅ ከማለትና በጨለማ ከመዋጥ ጠብቀኝ። አንተ ተጓዥ ብርሃን ነህና ሁሉን ጥዬ እንድከተልህ እርዳኝ። አሜን።

42
የናይል ተፋሰሶች

«አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ባርያዎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንዱን መንፈስ ጠጥተናል።» 1 ቆሮ. 12፥13

ከረዥም ጊዜ በፊት የተያዘ የለብለባ ቀጠሮዬን ለማክበር መንገዱ ሳይዘጋጋ በማለዳ ልወጣ በጥድፊያ ላይ ነኝ። በመስታወቱ ትይዩ ጸጉሬን እያበጠርኩ ሳለ ከሩቅ በሬዲዮ የሚሰማው የጠዋት ዜና ቀልቤን ወሰደው። አንባቢው በመረዋ ድምጽ ‹‹ከግብፅና ከሱዳን ውጪ ያሉት ዘጠኙ የአባይ ተፋሰስ አገሮች በውሃው ፍትሃዊ አጠቃቀም ላይ ውይይት ያደረጉ ሲሆን ከኮንጎ ዲሞክራቲክ ሪፖብሊክ በስተቀር ጉዳዩን በፓርላማዎቻቸው ለማጽደቅ ስምምነት ላይ ደርሰዋል።» ሲል አንድ ያላዋቂ ጥያቄ በውስጤ አቃጨለ «ለመሆኑ እነዚህ አሥራ አንድ አገራት እነማን ናቸው? ደግሞስ በአባይ ውሃ ምን አገባቸው?» ይህንኑ እያሰላሰልኩና በቀጣይነት በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ራሴን ማስተማር እንዳለብኝ እያሰብኩ መኪናዬን አስነስቼ ወደ ቀጠሮዬ መገሥገሴን ተያያዝኩ።

በርዝመቱ በአለም ወደር የማይገኝለት የናይል ወንዝ እንደ ስሙ ገዝፎ፣ በረሃ አቋርጦ ሱዳንንና ግብፅን እያለማ ወደ ሜዴትራሊያን ባህር የሚፈሰው ብዙ ትላልቅና ትናንሽ ገባር ወንዞችን አካትቶ ነው። ብሉ ናይል በመባል የሚጠራው ከኢትዮጵያ የሚነሳው ወንዝ ከአገር ውስጥ ተከዜን፣ ከኤርትራ መረብን፣ ከሱዳን አትባራን ቀላቅሎ ካርቱም ላይ ከዋይት ናይል ጋር ይዋሃዳል። ነጭ አባይ ከኪኪዚ ተራራ ሥር ከሚፈልቀው ከሩቶቩ ምንጭ ተነሥቶ የታንዛኒያውን ካጌራ ወንዝ ጨምሮ ወደ ቪክቶሪያ ሃይቅ ይፈሳል። የቡሩንዲው ሩቪሮዛና የሩዋንዳው ኒያባሮንጎ የታንዛኒያ ድንበር ላይ ይላተሙና ሩሶሞ የተሰኘውን ፏፏቴ ይፈጥራሉ። «ቪክትሮሪያ ናይል» ተብሎ የሚጠራው ከቪክቶሪያ ሃይቅ የሚነሳው ወንዝ በምዕራብ ዩጋንዳ ያቋርጥና የኪዮጋን ሃይቅ መግቦ የካሩማንና የሙርቺሶን ፏፏቴዎች ፈጥሮ ከኮንጎ ሰማያዊ ተራሮች ከሚነሳው አልበርት ሃይቅ ጋር ይቀላቀላቀልና ወደ ደቡብ ሱዳን በማቅናት የተራራው ናይል ወይም 'ባሕር አል-ጀበል' የተሰኘውን ስያሜ

ይይዛል። ወዲያው የዲንካ ሰዎች ከሚኖሩበት 'ኖ' ሃይቅ ጋር ተቀላቅሎ ዋይት ናይል የሚለውን ስያሜ ያገኝና ከኢትዮጵያ ከሚመጣው ብሉ ናይል ጋር ካርቱም ላይ ተዋህዶ ወደ ግብፅ ረዥሙን የበረሃ ጉዞ ይጀምራል።

አስገራሚውን የናይልን አፈጣጠር ካጠናሁ በኋላ ወንዙን የተንተራሰ ተምሳሌታዊና ትምህርታዊ ሃሳብ በልቤ ተሜረ። «ለመሆኑ የኮንጎው አልበርት፣ የዩጋንዳው ኪዮጋ፣ የታንዛኒያው ካጌራ፣ የቡሩንዲው ሩቪሮዛ፣ የሩዋንዳው ኒያባሮንጎ፣ የዩጋንዳው ኪዮጋን፣ የደቡብ ሱዳኑ ኖ ሲገናኙና አንድ ወንዝ ሆነው ወደ ካርቱም ሲፈሱ እኔ ኮንጓዊ ነኝ ከዩጋንዳው ውሃ ጋር ጎን ለጎን አልሄድም፣ እኔ ታንዛኒያዊ ውሃ ነኝ ከቡሪንዲ ውሃ ጋር አልቀሳቀልም ይሉ ይሆን? የኤርትራው መረብ ከኢትዮጵያው አባይ ጋር ሲገናኝ ካንተ አጠገብ አልፈስም ብሎ ጥግ ጥጉን ይሄድ ይሆን? ነጩና ጥቁሩ አባይ ካርቱም ላይ ሲገናኙ የቀለም አብዮት ፈጥረው እርስ በርስ ይናናቁ ይሆን? በቋንቋ ይጋጩ ይሆን?» ስል ራሴን ጠየቅሁ። ውሃዎቹ ምንም እንኳ ባገራቸው የተከበሩ፣ ሰም የወጣላቸው፣ ቅኔ የተዘረፈላቸውና የተቀነቀነላቸው ቢሆኑም የፈለቁበት ምድር ባሕል ሳይበግራቸው፣ ቋንቋና ቀለም ሳይለያቸው፣ የፖለቲካ አመለካከት ላያጣላቸው፣ ታሪክ ሳያጨቃጭቃቸው ተዋደውና ተዋህደው በአንድ ስም እየተጠሩ ይፈሳሉ።

እኛም በክርስቶስ ኢየሱስ አምነን በአንዱ መንፈስ ለንጠመቅ አንድ የዘላለም ሕይወት ወንዝ ውስጥ ገብተናል። በራሳችን የፈለገውን ያህል ዝና፣ ክብር፣ ታሪክ፣ ስም፣ ሃብት የነበረን ብንሆን በዚህ የሕይወት ወንዝ ውስጥ ስንገባ የቀድሞው ማንነታችን በክርስቶስ ማንነት ተውጦ ጠፍቷል። አሁን ታሪካችንም መጠሪያችንም እርሱ ነው። ብዙዎች በገቡበት መጠን እያደገና እየሰፋ የሚሄደው ይህ ክርስቶስ የሚባል ወንዝ ሁሉን እያሸነፈ፣ እየገዛና እየጠቀለለ ይተማል። በዚህ የሕይወት ወንዝ ውስጥ የገቡ ሁሉ ማንነታቸውን እየጣሉ የእርሱን ማንነት ለብሰው ወደ ዘላለም ይገሰጋሳሉ። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «በዚያም የግሪክ ሰው፣ አይሁዳዊም፣ የተገረዘም፣ ያልተገረዘም፣ አረማዊም፣ እስኩቴስም፣ ባሪያም፣ ጨዋ ሰውም መሆን አልተቻለም፥ ነገር ግን ክርስቶስ ሁሉ ነው፥ በሁሉም ነው።» (ቆላ. 3፥11) ያለው።

ተጨማሪ ንባባት፦ ዮሐ. 7፥39, ገላ. 3፥28,

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ ከአንተና ከበጉ ዙፋን ከሚፈልቀው የሕይወት ወንዝ ገባር ስላደረከኝ አመሰግንሃለሁ። በዚህ የሕይወት ወንዝ ውስጥ ከሌሎች ገባሮች ጋር ስፈስ አሮጌ የሥጋ ታሪክ አየደረደርኩ የራሴን ኩሬ እንዳልሰራ እባክህ ከራሴ አድነኝ! እኔነቴን ጥዬ ባንተ ተጠቅልዬ እንድኖር ዕርዳኝ! ከወገኖቼ ጋር በውጭ ያለኝን ልዩነት ሳይሆን በውስጥ በአንተ ያለንን የሕይወት አንድነት እያየሁ በቅዱስ ሕብረት አብሬያቸው እንድፈስ ዕርዳኝ። አሜን።

43
የተቀደዱ ጉድጓዶች

"ሕዝቤ ሁለቱን ክፉ ነገሮች አድርገዋልና፤ እኔን የሕያውን ውሃ ምንጭ ትተውኛል፤ የተቀደዱትንም ጉድጓዶች ውሃውን ይይዙ ዘንድ የማይችሉትን ጉድጓዶች ለራሳቸው ቆፍረዋል።" ኤር. 2፥13

በጥንት ዘመን ድርቀት በሚያጠቃው በከነዓንና በፍልስጤም ምድር በአስተማማኝ ሁኔታ ውሃ ለማግኘት የማይደረግ ጥረት አልነበረም። ጥንታዊያኑ ውሃን በተመለከተ አስተማማኝ አቅርቦት ሲፈልጉ ጉድጓድ ይቆፍራሉ፤ የጉድጓድ ውሃ ከተገኘ ታላቅ ደስታ ይሆናል። ለጉድጓዱም ስም ያወጡለታል፤ አካባቢውም በዚያው ስያሜ ይጠራል። በቅርብና በሩቅ ያሉም እየመጡ በዋጋ ይቀዳሉና የተገኘው ጉድጓድ ለባለቤቶቹ አስተማማኝ የብልጥግና ምንጭ ይሆናል።

በነቢዩ በኤርሚያስ ዘመን ግን አንድ አዲስ "ቴክኖሎጂ" የመጣ ይመስላል። የኖራ ድንጋይ ይሠረሥሩና በሰፋት ያጎደጉዱታል። ይህን የሚያደርጉት ውሃ እንዲያመንጭ ሳይሆን በዝናብ ወራት የሚወርደውን ውሃ አቁሮ እንዲያቆይላቸውና በሌላ ጊዜ መጠቀም እንዲያስችላቸው ነው። ሆኖም ይህ አዲስ ግኝት የራሱ ችግር ነበረው፤ አንዳንዴ የኖራው ድንጋዩ ይሰነጠቅና የተከማቸው ውሃ ውስጥ ውስጡን ፈሶ መና ይቀራሉ።

እግዚአብሔር እሱን በመተውና እንግዶች አማልክትን በማምለክ የፈጸሙትን የሕዝቡን እኩይ ተግባር ፍንትው አድርጎ ለማሳየት የውሃ ምንጭ ጉድጓድንና የኖራ ድንጋይ ውሃ ማቆሪያን ያነጻጽራል። እሱ ለሕዝቡ በራሱ ውሃ እንደሚያፈልቀው፤ ከዓመት ዓመት እንደማይነጥፈው የውሃ ጉድጓድ ሆኖ ሳለ፤ እነርሱ ግን እርሱን ትተው በራሳቸው ውሃ እንደሌላቸው፤ ተሰንጥቀው እንደሚያፈሱ የኖራ ጉድጉዶች የሆኑትን አማልክት ለማምለክ እየደከሙ እንዳሉ ይነግራቸዋል። እግዚአብሔር ይህንን ተግባር *"ሕዝቤ ያደረጉት ሁለቱ ክፉ ነገሮች"* ብሎ ጠርቶታል። አንደኛው የሕይወት ውሃ ምንጭ የሆነውን እርሱን መተዋቸው ሲሆን፤ ሁለተኛው ውሃ ይይዙ ዘንድ

የማይችሉትን፣ የተቀደዱ ጉድጓዶች የሚመስሉትን እንግዶች አማልክትን ለማምለክ መማሰናቸው ነው።

በምንኖርበት በዚህ በሠለጠነ ዓለም እግዚአብሔርን ትቶ ከወርቅ ከብር፣ ከናስ ወይም ከእንጨት የተሠሩ ጣዖታትን ለማምለክ የሚፈተን ክርስቲያን አይኖር ይሆናል። ነገር ግን ዕለት ተዕለት ልባችንን የሚያርዱ ጣዖታት በዙሪያችን ሞልተዋል። 'ያሳርፉናል፣ ደስታን ይሰጡናል፣ በክፉ ቀን ይደርሱልናል' ብለን በልባችን የምንታመንባቸው ጣዖታት አሉ። እነዚህን ጣዖታት ለመከተል እግዚአብሔርን መተው ግድ ይላል፤ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው የለምና። ይህ ደግሞ ከፉቱን እጥፍ ያደርገዋል። አንደኛው፥ እግዚአብሔርን መተው ሲሆን ሁለተኛው፥ የአምላክነት ባሕሪ የሌላቸውን ሌሎችን መከተል ነው። ለመሆኑ እነዚህ ጣዖታት እነማን ናቸው? አፍቅሮተ ነዋይ ወይም ለገንዘብ መጎምዠት ወይም መስገብገብ አንዱ ጣዖት ነው። ሆዳምነት ወይም ስለ መብል መገዛት ሌላው ነው። ምቾትንና ድሎትን መመኘት፣ ክብርን፣ ኃይልንና ዝናን መውደድ ሌሎቹ ጣዖታት ናቸው። ከላይ የተዘረዘሩትን "ጣዖታት" ያልናቸው በዘፈቀደ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ሳያቅማማ በዚህ ሥም ይጠራቸዋል። ጌታ ኢየሱስ በተራራው ትምሕርት ገንዘብን ከእግዚአብሔር በማነጻጸር ጣዖትነቱን ያረጋግጣል (ማቴ. 6፥24) ። ሐዋርያው ጳውሎስ "ሆድ" ለአንዳንዶች አምላክ መሆኑን (ፊሊ. 3፥19) ፤ ገንዘብን መመኘት ጣዖትን እንደ ማምለክ መሆኑን (ኤፌ. 5፥5፡ ቆላ. 3፥ 5) በግልጽ ይጽፋል። እነዚህን ሁሉ ለማግኘት መድከም በተሰነጠቀ ጉድጓድ ውስጥ ውሃ ለማስቀመጥ እንደ መሞከር ነው።

ታዲያ ዛሬ ለእግዚአብሔር እየተገዛን ነው? ወይስ ለእነዚህ ጣዖታት እየተንበረከክን? እነዚህን ሕይወት የማያፈልቁ፣ ያለንንም የሚነጥቁ ዘመነኛ ይምሰሉ እንጂ ጥንትም የነበሩትን ጣዖታት እናስወግድና የዘላለም ሕይወት ምንጭ የሆነውን ጌታ በንጹሕ ልብ እናምልክ።

ተጨማሪ ንባባት፦ ኤር. 17፥13፤ ዮሐ. 4፥10፤ መዝ. 36፥9

ጸሎት

የሕይወት ራስ ሆይ! አንተ ዛሬም ለዘለዓለምም ጽኑ መታመኛ ነህ። ለገንዘብ መጎምዠትንና ስግብግብነትን፣ ሆድ አምላክነትን፣ ለምቾት መገዛትንና ለከንቱ ውዳሴ ማጎብደድን አስወግጄ በአንድ ሓሳብና በንጹሕ ልብ አንተን ብቻ እንዳመልክ ጸጋህ ይብዛልኝ። አሜን።

44
የክብር መንገድ

"ጌታም የጭንቀትን እንጀራና የመከራን ውሃ ቢሰጥህም አስተማሪህ እንግዲህ ከአንተ አይሰወርም፤ ዐይኖችህ ግን አስተማሪህን ያያሉ፣ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ፈቀቅ ብትል ጆሮችህ በኋላህ፦ መንገዱ ይህች ናት በእርሷም ሂድ የሚለውን ቃል ይሰማሉ" ኢሳ. 30፡ 20-21

ሰሞኑን ጥሩ ስሜት አልነበረኝም፣ ልቤ በሃዘን ተሞልቷል፣ ደስታ ከእኔ ከራቀ ሰንብቷል፣ ተስፋ መቁረጥ በዙሪያዬ ያንዣብባል። ከስደት ከተመለስኩ ብዙ ወራት ባስቆጥርም ስመጣ የነበረኝ ቁርጠኝነትና እርግጠኝነት ተሸርሽሮ ትክክለኛ ውሳኔ ስለ መወሰኔ ጥርጥር ገብቶኛል። የኔ ምኞትና የማልፍበት መንገድ ለየ ቅል ሆነው በቁሜ እየፈረስኩ፣ ወደ ሞት አሽዋ እየወረድኩ እንዳለሁ ይሰማኛል። እሱን ብዬ፣ ሁሉን ጥዬ የተከተልኩት ጌታ ትቶኝ ፈቀቅ ያለ በሚመስል ስሜት ተወጥሬያለሁ።

የልደታ መካነ የሱስን የዓርብ ምሽት አምልኮ ለመካፈል እግሮቼ በደመ-ነፍስ በአምስተኛ ፖሊስ ጣቢያ በሚያቋርጠው መንገድ አዘገሙ። ስደርስ አዳራሿ ጢም ብላ ሞልታ ጠጠር መጣያ ቦታ የለም። የቤተክርስቲያኒቱ የመዘምራን ቡድን ጣዕመ ዜማ ያፈሳሉ። አማራጭ ስላልነበረኝ መድረኩ ጥግ ከኔ ብጤዎች ጋር ቁጢጥ አልኩና ዐይኔን ጨፍኜ ዝማሬውን ማድመጥ ቀጠልሁ። ዘማሪያኑ በምናልፍበት መንገድ ጌታን ስለመታመን ያቀነቅናሉ። ሳላውቀው ተመስጦ ውስጥ ገባሁ። በራዕይ አንዲት እናት ልጇን ለማስዋብና ደስ ለማሰኘት አስባ የጆሮ ወርቅ ገዝታ ስትመጣ አያለሁ፤ ሆኖም ልጅቷ ጆሮዋ ስላልተበሳ የገዛችላትን ወርቅ ልታደርግላት ትቸገራለች፤ ስለዚህ ክስል አቀጣጥላ፣ ወስፌ አግላ፣ ልጅቱን በጭኖቿ ሥር አስገብታ በእግሮቿ ቆልፋ ይዛ ጆሮዋን ስትበሳት አያለሁ። ልጅቷ ህመሙ ጸንቶባት እሪ ትላለች፤ በልቧም በእናቷ ጭካኔ ትመረራለች። ድንገት ባንኜ ነቃሁ። አሁንም ልደታ መካነ የሱስ መድረክ ሜፍ ላይ ቁጢጥ ብያለሁ። ዘማሪያኑም ጣዕመ ዜማ ያፈሳሉ። ያየሁት ራዕይ ትርጉም ሲገባኝ የመንፈስ ደስታ በልቤ ፈሰሰ። የውስጥ ሕመም የተሰማኝ ጌታ ስለተወኝ ሳይሆን በጸጋው ሊያስውበኝ ባሕሪዬን እየሠራ እንደሆነ ስለገባኝ ሥራውን እስኪጨርስ መታገስ እንዳለብኝ ተገነዘብኩ። ለሥጋዬ ሕመም፣ ለመንፈሴ ግን ሕይወት የሆነው ይህ መንገድ በፍጻሜው ለስሙ

ክብር፣ ለብዙዎች ጥቅም፣ ስእኔም ዘላቂ ደስታ እንደሚያጎናጽፈኝ ገባኝና ተስማማሁ።

እግዚአብሔር ለክብር እንጂ ለመከራ አልጠራንም። ነገር ግን ወደ ክብር የሚወስደው መንገድ መከራ አለበት። ክብር የዘላለም መኖሪያችን ነው። መከራ ግን ጊዜያዊ መንገዳችን ነው። ጌታ ሥጋዊውን፣ አዳማዊውን፣ አሮጌውንና የኃጢአት ዝንባሌ ያለውን ተፈጥሯችንን አስወግዶ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ሊያጎናጽፈን ሲል የሚወስደን መንገድ ለሥጋችን ቢያምም ለመንፈሳችን ግን ሕይወት ነው። ከላይ በነቢዩ በኢሳያስ ትንቢት እንዳነበብነው እግዚአብሔር እልከኛዋንና አመጸኛዋን እስራኤልን የጭንቀትን እንጀራ አብልቶ፣ የመከራ ውሃ አጠጥቶ ወደ ራሱ ከመለሰ በኋላ የዐይኗን ሞራ ገፎ አስተማሪዋን የምታይ፣ የደፈናትን ኩክ አውጥቶ ድምፁን የምትሰማ እንዳደረጋት እናያለን። ስእኛም እንዲሁ ይሁንልን!

ተጨማሪ ንባባት፦ ኢሳ. 35+8፣ መዝ. 80+5፣ መዝ. 27+8-9

ጸሎት

ቅዱስ ጌታ ሆይ! አባክህ ለእልከኝነቴና ለልቤ ፈቃድ አሳልፈህ አትስጠኝ። በከንቱ የሚጨነቀውን፣ ሥጋዊ መፍትሄ የሚሻውን፣ በአንተ መታመን የማይቀናውን ሥጋዊ ማንነቴን አስወግደህ፣ ክብርህን የሚያይ፣ ድምፅህን የሚሠማ፣ በመንገድህም የሚሄድ ማንነት በውስጤ ፍጠር። አሜን።

45
“ይቅርታ! አንተ ኢየሱስ ነህ?”

‹እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሰሉ።› (1 ቆሮ. 11፥1)

ከጥቂት ዓመታት በፊት በአንድ ከተማ የሚኖሩና በንግድ ሥራ ላይ የተሰማሩ አራት ጓደኛሞች ራቅ ያለ ከተማ በተዘጋጀ የንግድ ስብሰባ ላይ ለመካፈል ወደ አይሮፕላን ማረፊያ ያቀናሉ። የተጓዙት ሰኞ ሲሆን ቅዳሜ ምሽት በመኖሪያ ከተማቸው በተዘጋጀው የራት ግብዣ ላይ ለመታደም ቀደም ብለው እንደሚመለሱ ለሚስቶቻቸው ቃል ገብተዋል። ስብሰባቸውን ዓርብ ማታ ጨርሰው ስላደሩ ቅዳሜ በማለዳ ወደ ከተማቸው የሚመለሱበትን አይሮፕላን ለመያዝ ከሆቴላቸው ተነሱ። የመኪናው ጭንቅንቅ መንገድ ላይ አዘግይቷቸው ስለነበር አይሮፕላን እንዳያመልጣቸው በመስጋት የመሳፈሪያ ትኬት ወደ ሚያገኙበት ባንኮኒ ተጣደፉ። አስተናጋጇ ለጥቂት ከመቅረት እንደ ተረፉ ነግራ አሁንም መግቢያው ሳይዘጋ ወደ በሩ እንዲፈጥኑ አስጠንቅቃ ትኬቶቻቸውን ሰጠቻቸው። አራቱም ለሚስቶቻቸው የገቡትን ቃል እንዳያፈርሱ በመስጋት የእጅ ሻንጣዎቻቸውን እየጎተቱ በረዥሙ የአየር ማረፊያው ኮሪደር ሩጫቸውን ተያያዙት። በጥድፊያው መሃል ከመካከላቸው አንዱ ሳያውቀው በእጅ ሻንጣው በኮሪደሩ ጠርዝ ላይ የቆመ የጠረጴዛ እግር መታ። በጠረጴዛው ላይ ተደርድረው የነበሩት ፍራፍሬዎች በወለሉ ላይ ወዲህና ወዲያ ተበተኑ። ሁሉም ጠረቤዛው እንደ ተመታና ፍሬዎቹ እንደ ተበተኑ ቢያውቁም ወደ ኋላ ለማየት ፋታ አልነበራቸውምና ወደ አይሮፕላኑ መግቢያ በር ሩጫቸውን ቀጠሉ። በሩ ሲዘጋ ጥቂት ሲቀረው ደረሱና ትኬታቸውን እያሳዩ መግባት ጀመሩ።

ነገር ግን ከመካከላቸው አንዱ ቆም ብሎ ለአፍታ አሰበ! በረዥሙ ተነፈሰና ወደ ኋላ ዞር ብሎ ተመለከተ። ፍራፍሬውን ደርድራ ስትሸጥ ሳለ ጠረጴዛው የተመታባትና የተበተነባት ልጃገረድ ግራ በመጋባት ቆማ አያት። የሆነ ነገር አንጀቱን አናወጠው፣ የርህራሄ ስሜት አሸነፈው፤ወደ ኋላው ዞር ብሎ በመሳፈር ላይ ለነበሩት ጓደኞቹ በስንብት እጁን እያወዛወዘ ጉዟቸውን እንዲቀጥሉ ካመለከተ በኋላ ለባለቤቱ በዚህ በረራ መድረስ እንዳልቻለ ነገር ግን በሚቀጥለው እንደሚመጣ እንዲነግሩለት

ተማጸነና በኮሪደሩ ጥግ ተስፋ በመቁረጥ ወደ ቆመችው ልጃገረድና በወለሉ ላይ ወደ ተበታተኑት ፍሬዎች አመራ።

ይህን ውሳኔ በመወሰኑ አጅግ የተደሰተው አንድ ነገር ሲያውቅ ነበር። ለካ ጓደኛው ጠረቤዛውን በመግጨቱ ደርድራ ትሸጥ የነበረውን ፍራፍሬው የበተነባት የ16 ዓመት ወጣት ልጃገረድ ዓይነ ሥውር ነበረች። ትኩር ብሎ ሲመለከታት ግራ በመጋባትና ተስፋ በመቁረጥ ቆማ ድምጽዋን ሳታሰማ ታነባለች። የዕምባ ዛላዎች በጉንጮቿ ላይ እየተንከባለሉ ቀሚሷን ያርሳሉ። ስለ ተበታተኑት ፍሬዎቿ ምን ማድረግ እንዳለባት ግራ ገብቷት በርከከ ብላ በዳበሳ ትፈልጋለች። ምንም እንኳ ቁጥር ሥፍር የሌላቸው መንገደኞች በአጠገቧ እንደ ጎርፍ ቢፈሱም ሊረዳት የቆመ አንድም ሰው አልነበረም።

ይህ ስለ እርሷ ከመንገዱ የተስተጓጎለ ሰው ግን ከእርሷ ጋር በርከክ ብሎ ፍራፍሬውን ከተበታተነበት እየለቀመ በጠረጴዛው ላይ እስተካክሎ ይደረድር ጀመር። አንዳንዶቹ ፍራፍሬዎች በመውደቃቸው ምክንያት ስለ ተቀጠቀጡና ስለበለዙ ለብቻ በቅርጫት ውስጥ አኖራቸው። በምትኩ ከኪሱ ሃያ ዶላር አውጥቶ በእጇ ላይ ካኖረ በኋላ «ይሄ ስተበላሹት መተኪያ ይሁንሽ» አላት። ወዲያው ፊቷን ትኩር ብሎ እያየ «ደህና ነሽ አይደል?» በማለት ጠየቃት። ዕንባዋ ዱብ ዱብ እያለ ራሷን በመነቅነቅ በአዎንታ መለሰችለት። በመቀጠልም «መቼም ፈጽመን ቀንሽን እንዳላበላሸነው ተስፋ አደርጋለሁ» አላትና ለመሄድ ፊቱን አዞረ። ብዙም ሳይራመድ በድርጊቱ የተመሰጠችው ዓይነ ሥውር ወጣት «ይቅርታ ጌታዬ» ብላ መናገር ስትጀምር ዘወር ብሎ እነዚያን የማያዩ ነገር ግን የሚያነቡ ዓይኖች ተመለከተ። ልጅቷም ቀጠል አድርጋ ‹ይቅርታ አንተ ጌታ ኢየሱስ ነህ? » ስትል ጠየቀችው።

ለጥያቄዋ መልስ አልሰጠም፤ ነገር ግን በመደነቅ ተሞላ፤ ጥያቄውን እያብሰለሰለ የሚቀጥለውን አይሮፕላን ለመያዝ ወደ መሳፈሪያው አዘገመ።የተሳፈረበት አይሮፕላን ምድርን ለቆ ከደመናት በላይ መንሳፈፉን ቀጥሏል፤ በእሱ ውስጥ ግን ከዓይነ ሥውሯ አንደበት የወጣው ጥያቄ እንደሚንቀለቀል እሣት ይነዳል፤ በልቡ ያስተጋባል፤ ከሃሳቡ ጋር እየተላተመ ከወዲህ ወዲያ ይመላለሳል። «አንተ ኢየሱስ ነህ?» ጥያቄዋ ገረመው።

ለመሆኑ ሰዎች መልካም ሥራችንን አይተው ኢየሱስ መስለናቸው ከሱ ጋር ያገኙን ይሆን? በዚህ ቢሳሳቱብን እንዴት ያለ ትልቅ መታደል ነበር። ለነገሩ የተጠራንለትና የተመረጥንለት የመኖር ግባችን ይኸው አይደል? ጌታ በምድር ሳለ አብን በሥራው እንዳሳየ፣ በተግባሩ እንደ ተረከ እኛም በተግባራችን እሱን እንድንገልጥ ተመርጠናል። ለፍቅሩ፣ ለምህረቱና ለጸጋው እውር በሆነው ዓለም ውስጥ ስንመላለስ ሰዎች ልዩነታችን ጠፍቶባቸው እስኪምታቱ ድረስ እሱን ልንመስል ተጠርተናል። እናውቀዋለን ካልን እሱ እንደኖረ ልንኖር፣ እሱ እንደተመላለሰ ልንመላለስ ይጠበቅብናል። እርሱን ማወቅ ቤተክርስቲያን ከመሄድ፣ ከመዘመርና ጥቅስ ከመጥቀስ ያልፋል። ትምህርቱን በመከተል በኑሮ እርሱን መምሰልን ይጠይቃል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ሮሜ 8፥28, ዮሐ. 14፥8-11, 1ቆሮ. 4፥16

ጸሎት

አ ጌታ ሆይ አባክህ እንድመስልህ እርዳኝ! ኑሮና ተግባሬ ለሌሎች አንተን ያሳይ። አሜን።

46
የነፍስ ጥም

"ኢየሱስም መለሰ፦ ከዚህ ውሃ የሚጠጣ ሁሉ እንደ ገና ይጠማል፤ እኔ ከምሰጠው ውሃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፣ እኔ የምሰጠው ውሃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውሃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት።"
ዮሐ. 4፡13-14

ጊዜው 1978 ዓ.ም ነሐሴ አጋማሽ ላይ ነው፤ ከምሽቱ ሦስት ሰዐት ገደማ ከአዲስ አበቤዎቹ ከመስፍንና ከጥበቡ እንዲሁም ከሐረሬዋ ከድጃ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ ከተገናኘንበት ቤት ወጥተን ወደ መልካጀብዱ የሚወስደውን መንገድ እንዳጋመስን የሚመራን ኩቱቢሌ (እስኮብላያችን) ሚኒ ባሱ እንዲቆም አዘዘና ወረድን። በዚህ ሁኔታ በድቅድቅ ሌሊት በጥሻ ውስጥ የተጀመረ የእግር ጉዞ ለቀናት አልተጠናቀቀም።

መንገድ ላይ የውሃ ጥማቱ አይጣል ነበር። አንድ ቀን በውሃ ጥም ተቃጥዬ ከሚመሩን ኩቱቢሌዎች አንዱን በአስተርጓሚያችን በከዲጃ በኩል "ውሃ ጋ የምንደርሰው መቼ ነው?" ብዬ ጠየኩት፤ ከጥቂት እርምጃ በኋላ የምንደርስበት ይመስል "እዚያ ጋ ነው" ብሎ እጁን ወደ ፊት ቀሰረ። ለሱ ሁሉ ነገር "እዚያ ጋ" ነው። በውሃ ጥም ምክንያት መራመድ ስላልቻለ ጥበቡን መንገድ ጥለን መጥተናል፤ እኔም እግሮቼ በደመ-ነፍስ ይራመዱ እንጂ ውስጤ በጥም ተቃጥሎ አሯል። ከጥቂት ሰዐታት ጉዞ በኋላ ግን የደፈረሰ የውሃ ጉድጓድ ጋ ደረስን። ስለ ንጽህናውና ውስጡ ስላለው ነገር ለመጠየቅ ጊዜ አልነበረኝም በደረቴ ተደፍቼ አፌን ጉድጓዱ ውስጥ ደቀንሁ፣ ጠጣሁ፣ ረካሁ።

እኔን እንዲህ ያደረገኝ የሥጋ ጥም ነው። የነፍስ ጥም እንዴት ይብስ ያቃጥል? ምክንያቱም የነፍስ ጥም በተፈጥሮ ውሃ አይረካም። ሊያረካው የሚችል የሕይወት ውሃ ብቻ ነው። ይህ የሕይወት ውሃ በገንዘብ፣ በሥልጣን፣ በዝና፣ በክብር፣ በዘር በኃይማኖት አይገኝም። በሕይወት በረሃ በጥም ስሚቅበዘበዙ ሁሉ ይህን ውሃ ሊሰጥ የሚችል የሕይወት ውሃ ባለቤት አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም መድኃኒትና ጌታ የሆነው የናዝሬቱ ኢየሱስ ነው። እሱ የሚሠጠው ይሄ ውሃ እንደ ሌሎች ውሃዎች

እየተደጋገመ መጠጣት አያስፈልገውም፤ አንዴ ከተጠጣ በሆድ ውስጥ የሕይወት ምንጭ ሆኖ ይፈልቃል። ከዚያማ መጠጣት ብቻ ሳይሆን ማጠጣት ነው። "እናንተ የተጠማችሁ! ኑ ወደዚህ የሕይወት ውሃ ምንጭ ቅረቡና ጠጡ፣ ጠጡና እርኩ፣ እርኩና ዕረፉ፣ ዕረፉና እናንተም ሌሎችን ተጣሩ!" ብሎ መጮህ ነው።

እኔም ያንን ድፍርስ ውሃ በምድረበዳ ጠጥቼ ብቻ አልቀረሁም። ከ 6ወራት በኋላ በጅቡቲ ከተማ የኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት ተመስክሮልኝ ይህንን የሕይወት ውሃ ጠጣሁ፣ ረካሁ፣ ዐረፍኩ፣ እነሆ ላለፉት 30 ዓመታት ለተጠሙ ሁሉ "ኑና ከዚህ የዘላለም ሕይወት ውሃ ጠጡ! እያልኩ እጮኃለሁ። ቅዱስ ቃሉ "መንፈሱና ሙሽራይቱም ና ይላሉ፤ የሚሰማም ና ይበል፤ የተጠማም ይምጣ፣ የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ።" [ዮ. ራዕይ 22፡17] እንዲል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ኢሳ. 49፥10፣ ራዕይ 7፥16፣ ዮሐ. 7፥38

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ ለዘለዓለም የሚያረካ የሕይወት ውሃ ስለሰጠኸኝ አመሠግንሃለን፣ ክብር ሁሉ ለስምህ ይሁን። አሁንም እረክቼ እንዳልቀመጥ ነገር ግን ለተጠሙ ሁሉ የዘለለም ሕይወት ምንጭ መሆንህን የምሥራች እንድናገር ፀጋን አብዛልን። አሜን።

47
የድሆች እናት

«እጅዋን ወደ ድሀ ትዘረጋለች፥ ወደ ችግረኛም እጅዋን ትሰድዳለች።» ምሳ. 31፡20

ወደ ሜክሲኮ ዋና ከተማ የሚበረው አይሮፕላን ለበረራ የሚያስፈልገውን መሰናዶ ፈጽሞ ለማኮብኮብ በዝግጅት ላይ ነው። መንገደኞች በታ በታቸውን ይዘውና የመቀመጫ ቀበቷቸውን አስረው የበረራ አስተናጋጇ የምትሰጠውን መመሪያ በጥሞና ይከታተላሉ። አብራሪዎቹ ከበረራ መቆጣጠሪያ ማማው ይሁንታ ባገኙ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ አይሮፕላኗ መሬትን ተሰናብታ አየር ውስጥ ተወለደች። ጉዞ ወደ ሜክሲኮ ሲቲ።

አሥር ሺህ የሚጠጉ አይሮፕላኖችና አምስት መቶ ሺህ የሚሆኑ ተሳፋሪዎቻቸው በየትኛውም ቅፅበት በአየር ላይ እንደሚበሩ በሚነገርበት ዘመን ይህንን በረራ ልዩ የሚያደርገው አንዳች ነገር አልነበረም። ሆኖም በውስጡ የጫናቸው አንዲት ሴትና የፈጸሙት ተግባር በረራውን አይረሴ አድርጎታል። ለመሆኑ እኚህ ሴት ማናቸው? ምንስ አደረጉ?

እኚህ ሴት በቀድሞው ዩጎዝላቪያ አሁን የመቄዶኒያ ሪፓብሊክ ዋና ከተማ በሆነችው ስኮፒያ ውስጥ ነሐሴ 26፣ 1910 ዓ.ም ከአንድ ተራ ቤተሰብ ተወለዱ። በተደወለዱ ጥቂት ቀናት ውስጥ ሲጠመቁ አግነስ ጎንግዚቦ ጃግሲሁ የሚል ስም ተሰጣቸው። በ 12 ዓመታቸው በሚማሩበት የክርስቲያን ትምህርት ቤት በተዘጋጀ ጉዞ ላይ ሕይወታቸውን ለጌታ ሰጡ። ዕድሜያቸው 18 ሲሞላ በሚከተሉት የካቶሊክ እምነት ለመመንኮስ ወሰኑና ይህንንም ለማከናወን ወደ አየር ላንድ ዋና ከተማ ደብሊን አቅንተው ሥርዓቱን ፈጸሙ።

እኚህ ሴት የጆግራፊና የታሪክ መምህርት ሆነው ወደ ሕንድ በማቅናት በርካታ ድሆች በሚኖሩበት የካልካታ መንደር ውስጥ በልጃገረዶች ትምህርት ቤት ውስጥ ማስተማር ጀመሩ። ትምህርት ቤቱ የሚገኘው ያጡ፣ የነጡ ድሆችና «አይነኬ» የሚባሉት የቤንጋሊ ቤተሰቦች የሚኖሩበት አካባቢ ስለነበር ውሎ አዳራቸው ከድኾች ጋር ሆነ።

የልጃገረዶቹ ሕይወት በትምህርት ተለውጦ ለማየት ከነበራቸው ጥልቅ ፍላጎት የተነሳ በአጭር ጊዜ የቤንጋሊና የሂንዱ ቋንቋ አቀላጥፈው መናገር ቻሉ።

ከዓመታት የማስተማርና የርዕሰ መምህርነት ሥራ በኋላ እሳቸው ከምንኩስናቸው ቀጥሎ «ሁለተኛው ጥሪ» የሚሉት ድሆችን የመሰብሰብ፣ የተጣሉትን የማንሳትና በደዌ የሚማቅቁትን የማስታመም ጥሪ ከጌታ ተቀብለው የዕርዳታ ሥራቸውን ተያያዙ። ይህ ጥረታቸው ፍሬ አፍርቶ በአለም ከ100 በሚበልጡ አገሮች 4000 የበጎ አድራጎት ማዕከል ለመከፈት በቁ። በተግባራቸው የዓለም ሕዝቦችን፣ የኃይማኖት መሪዎችን፣ ርዕሳነ ብሔራትን አስደመሙ፤ ፍቅር በሰጣቸው ሥልጣን በነገሥታት ፊት ተከበሩ፣ የኖቤልን የሰላም ሽልማት ተቀበሉ ሆኖም በፈቃዳቸው ከምድር ድሆች እንደ አንዱ ሆነው ኖሩ። እኚህ ሴት ማዘር ቴሬዛ ናቸው።

ይህንንም በረራ ልዩ ያደረገው የሳቸው በአይሮፕላኑ ውስጥ መሳፈር ነው። አይሮፕላኑ የአየር ልኩን ይዞ አስተናጋጆች ለተሳፋሪው ምግብ ማቅረብ ሲጀምሩ፣ አስተናጋጇን ጠርተው «ይህ ምግብ ስንት ያወጣል?» በማለት ያልተለመደ ጥያቄ አቀረቡላት። የበረራ አስተናጋጇም አብረዋት ካሉ ሠራተኞች ጋር ከመከረች በኋላ «አሥር የአሜሪካን ዶላር» በማለት መለሰችላቸው። «እንግዲያስ ገንዘቡ ይሰጠኝና ድሆችን አመግብበታለሁ» አሏት። ወዲያው አጠገባቸው ተቀምጦ የነበረ ሰው «እኔም እሳቸውን መከተል እፈልጋለሁ ስለዚህ ምግቤ በገንዘብ ተለውጦ በእሳቸው በኩል ለድሆች ይሰጥልኝ» አለ። ወሬው በአይሮፕላኑ በሙሉ ተሰማና ተሳፈሪው ሁሉ ምግቡን እየመለሰ ገንዘቡ ለእሳቸው እንዲሰጥ ወሰነ።

አይሮፕላኑ ሜክሲኮ ሲቲ ደርሶ ገንዘቡን ከተቀበሉ በኋላ ሲወርዱ ሲሉ በድጋሜ ወደ መሪ አስተናጋጇ ጆሮ ጠጋ ብለው «ለመሆኑ ይህንን ከተሳፋሪው ሁሉ የተመለሰ ምግብ ምን ታደርጉታላችሁ? » ብለው ጠየቋት፤ አስተናጋጇም በቁርጠኝነት «የአይሮፕላኑ ሕግ ስለሚያስገድደን እንደፋዋለን! » በማለት መለሰችላቸው። ማዘር ቴሬዛም ቆፍጠን ብለው «ለድሆች እመግበዋለሁና ይሰጠኝ! » ብለው ጠየቁ፤ እንዳሉትም

ተደረገላቸው። ሜክሲኮ ሲቲ ለሚያገኟቸው ድሆች ገንዘብና ትኩስ ምግብ ስለ ሰነቁ እየተደሰቱ መንገዳቸውን ሄዱ።

የእኚህን እናት ተግባር ስናነብ እኛ ዛሬ በዙሪያችን ያሉ ድሆችን እንዴት እንደምናይ ከሚሞግተን እውነት ጋር ፊት ለፊት መፋጠጣችን የማይቀር ነው። እግዚአብሔር በሰጠን ጤና፣ ዕውቀት፣ ኃይልና ብርታት ያካበትነውን ሃብት ማብቂያ ለሌለው የሥጋችን ምኞትና የቅንጦት ሱስ እናውለዋለን ወይስ በዙሪያችን ያሉትን ድሆች እናስባለን። የድሆች ነገር ዛሬ የእምነታችንን እውነተኝነት የሚፈትን፣ ነገ በሚመጣው ዓለም ዘላለማችንን የሚወስን ጉዳይ መሆኑን እንድናስተውል እግዚአብሔር ይርዳን።

ተጨማሪ ንባባት፡- ምሳሌ 3፥9, ሮሜ 12፥13, ዘዳ. 15፥11

ጸሎት

ጌታ ሆይ ቃልህ ስለ ድሆች ለሚናገረው ተገቢ ትኩረት አልሰጠሁም፤ ይልቅ የራሴን በረከት ሳሳድድ ኖሬያለሁ። ሳይኖረኝ በመነጎምዘት፣ ሲኖረኝ በመሰሰት አንተን በድያለሁ፤ አሁን ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ። ከዛሬ ጀምሮ ድሆችን እንድወድ፣ ከሰጠኸኝ እንዳካፍል፣ ሌሎች እየተራቡና እየታረዙ እኔ በቅንጦት ከመኖር እንድቆጠብ እርዳኝ።

48
አዙሪት

"ዕረፉ፥ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ እወቁ፤ በአሕዛብ ዘንድ ከፍ ከፍ እላለሁ፥ በምድርም ላይ ከፍ ከፍ እላለሁ።" መዝ. 46፥10

ያ ዘመን በአገር ውስጥ ለመኖር ፈፅሞ አይመችም ነበር። በተለይ ለወጣቱ የምድር ሲዖል ነበር ቢባል ማጋነን አይሆንም። በንጉሠ ነገሥቱ ዘመን በአሜሪካና በአውሮፓ ይማሩ የነበሩ በቁጥር ጥቂት የሚባሉ ኢትዮጵያውያን የከፍተኛ ትምህርት ተማሪዎች ትምህርታቸውን ጨርሰው ከሁለት ወር ዕረፍት በኋላ ትመረቃላችሁ ሲባሉ «ዲግሪውን በፖስታ ላኩልን» ብለው ወደ አገራቸው ይመለሱ ነበር ይባላል። እኔ ባደኩበት ዘመን ግን ይህንን ማሰብም ሆነ ማመን አይቻልም። ማንኛውም ሰው በሆነ ምክንያት የኢትዮጵያን ድንበር ካቋረጠ ተመልሶ የአገሩን አፈር የሚረግጥበት አጋጣሚ ውሱን ነበር። ሰው በድኑ አገር ውስጥ ይሁን እንጂ ነፍሱ እንደ ወፍ ወደ ውጭ በራለች። ውጭ መውጣት ዳግም መወለድ፣ እንደ ገና መፈጠር ተደርጎ የሚታይበት ሁኔታ ነበር።

እኔም የ 18 ዓመት የልደት ሻማዬን ባጠፋሁ ጥቂት ወራት ውስጥ በድሬዳዋ በኩል ወደ ጅቡቲ ተጓዝኩ። ተጓዝኩ ስል በጣም ቀላል ይመስላል። መልካቸውን፣ ቋንቋቸውንና ባሕላቸውን ፈጽሞ ከማላውቀው አሰኮብላዮች ጋር፣ በማላውቀው አቅጣጫ፣ ወደ ማላውቀው መዳረሻ፣ ለዘጠኝ ቀናት በእግር ተጓዝኩ። በረሃብ፣ በጥም፣ በሞት ፍርሃት፣ በወንበዴ ፍርሃት፣ በአውሬ ፍርሃት፣ በሚመሩኝ አሰኮብላዮች ፍርሃት በሞትና በሕይወት መካከል ተጓዝኩ። ምንም እንኳ በትክክለኛው መንገድ እግዚአብሔርን ባላውቅም፣ ሰው ሁሉ ሲጨንቀው እንደሚያደርገው ወደ እግዚአብሔር ጮኽኩ። ቃል ኪዳን ያዘለ የጭንቅ ልመና «እግዚአብሔር ሆይ በሰላም ወደ ጅቡቲ ብታደርሰኝ በቀሪው ዘመኔ ሁሉ እመልክሃለሁ» የሚል።

እንደማይደረስ የለምና ዘጠኝ ዓመታት ከሚመስሉ ዘጠኝ ቀናት በኋላ ዲከል በምትባል ስደተኞች የሚጠለሉባት የጅቡቲ ከተማ ደረስኩ። በዚሁ መንገድ ከእኔ ቀደም ከአገር የወጡ የተለያየ የቆይታ ዘመን ያላቸው በርካታ ስደተኞች በድንኳን ይኖራሉ። ድንገት የምድረበዳ ቃል ኪዳኔ

ትዝ አለኝ «እንደ ለመንኩት እግዚአብሔር ጅቡቲ አድርሶኛል፤ ታዲያ የትና መቼ? ከማንስ ጋር ነው የማመልከው?" የሚለውን ለማወቅ አንድ የምቀርበውን ሰው አነጋገርሁ። ያናገርኩት ሰው አሁን እግዚአብሔርን ለማምለክ ዝግጁ እንዳልሆነ ነገር ግን እግዚአብሔር ከዚህ እሳት አውጥቶ ጣሊያን ቢያገባው በቀሪው ዘመኑ ሁሉ ሊያመልከው እንደ ተሳለ ገለጸልኝ። በእርግጥም ከጅቡቲ የሄዱ በርካታ ስደተኞች ሮም ጣሊያን ውስጥ እንደሚገኙ ስምቻለሁ። «በዚያ እግዚአብሔርን እያመለኩ ይሆን? » የሚል ጥያቄ አደረብኝ። በቅርቡ ከጅቡቲ የሄደ ጓደኛው ከጣሊያን ደብዳቤ የጻፈለትን የድንኳን ጎረቤቴ ሲያነብልኝ፣ አብዛኞቹ ስደተኞች ሮም ገብተው፣ ቫቲካን የሚገኘው የቅዱስ ጴጥሮስ ካቴድራል በረንዳ ላይ ተኮልኩለው፦ «እግዚአብሔር ሆይ አሜሪካ ብታገባን በቀረው ዘመናችን እናመልክሃለን» እንደሚሉ ተረዳሁ። ከዚያ በኋላማ በአሜሪካ ያሉት ምን ይሉ ይሆን? የሚለውን ለማወቅ የነበረኝ ጉጉት ጨመረ። በርግጥ አሜሪካ ነዋሪዎቿ ራሳቸው «የነጻዎች ምድር፣ የጎበዞች አገር፣ የእድል መገኛ፣ የደስታ» በማለት የሚወድሷት አገር ናትና ሰው ገነትን ካልሆነ በቀር ከአሜሪካ በኋላ ምን ሊመኝ ይችላል? የሚል ጥያቄ አደረብኝ። ሆኖም ምንም ብጓጓ በጊዜው አሜሪካ የሚኖር የማውቀው ሰው ስላልነበረኝ ከኢትዮጵያ ወጥተው በተለያየ አቅጣጫ አሜሪካ የገቡ የአገር ልጆች ተሳክቶላቸው እግዚአብሔርን እያመለኩ ይሆን? የሚለውን ለማወቅ ተሳነኝ። ሆኖም ከጥቂት ቀናት በኋላ አስቴር አወቀ የምትባል ዘፋኝ የለቀቀችው አዲስ ዘፈን በየሃበሻው ቤት ያስተጋባ ጀመር።

«እኔም አገር፣ አገር፣ አገር አለኝ፣ አገር፣ አገሬ ብርቁ፤ እኔም አገር አገር አገር አለኝ፣ አገሬ የሚታይ በሩቁ »

ጥቂት ካደመጥኩ በኋላ «ለካ ነገሩ አዙሪት ነው» አልኩ። ከኢትዮጵያ አውጥቶ፣ በጅቡቲ አዙሮ፣ በጣሊያን አሽከርክሮ፣ በአሜሪካ አሳብሮ፣ መልሶ ኢትዮጵያ የሚከት እዙሪት። ለካ እግዚአብሔር ያደለው ሰው የትም ይሁን የት እሱ ባስቀመጠው ሥፍራ ተደስቶና ተደላድሎ፣ አምላኩን እያመሰገነ፣ ባለው እየረካ የሚኖር ሰው ነው! ወደሚለው ድምዳሜ ደረስኩ።

አንተስ ፣ አንቺስ፣ እርስዎስ ሁላችን እግዚአብሔር ባስቀመጠን ሥፍራ የእርሱን አምላክነት አውቀን፣ በኃይል በችሎቱ አርፈን እየኖርን ነው?

ወይስ እየተቅበዘበዝን? አሁን ባለንበት ያላመለክነውን እግዚአብሔር ነገ የተሻለ ያልነው ቦታ ስንደርስ ማምለካችን እጠያያቂ ነው። ጎበዝ! ነገርየው እዙሪት ነውና ቀጠሮውን ትተን አሁን በቆምንበት ለእርሱ ልባችንን እንክፈት፣ እጃችን እናንሳ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ዘፍ. 26፥1-2, 12፣ ዘፍ. 46፥1-30, 1ቆሮ. 7፥20

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ፣ ዓለሙ ሁሉ ያንተ ነው። ባንተ ዘንድ ውጭ አገርና ውስጥ አገር የለም። ለሰው የማይመች ሥፍራ ከአንተ ውጭ መሆን ብቻ ነው። በአንተ ውስጥ እንደ መሆን በሰማይም ሆነ በምድር የሚያረካ አንዳች ነገር የለም። ውስጡ ባንተ ያላረፈ ሰው የትም ቢሄድ አያርፍም። እባክህ ነፍሴን አሳርፍልኝ፤ ባስቀመጥኸኝ ሥፍራ ጸንቼ እንድቆይ፣ በቆየሁበት ብዙ ፍሬ እንዳፈራ እርዳኝ። አሜን።

49
ሠሪው ጋ ይላኩት

"ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ የመጣ ቃል፥ እንዲህም አለው፦ ተነሥተህ ወደ ሸክላ ሠሪው ቤት ውረድ፥ በዚያም ቃሌን አሰማሃለሁ። ወደ ሸክላ ሠሪው ቤትም ወረድሁ፥ እነሆም፥ ሥራውን በመንኰራኵር ላይ ይሠራ ነበር። ከጭቃም ይሠራው የነበረ ዕቃ በሸክላ ሠሪው እጅ ተበላሸ፥ ሸክላ ሠሪውም እንደ ወደደ መልሶ ሌላ ዕቃ አድርጎ ሠራው።" ኤር. 18፥1-4

የወንጌልን እውነት ለትልቅ ለትንሹ፣ ለተማረው ላልተማረው፣ ለከተሜው ለገጠሬው በማያሻማና ግልጽ በሆነ መንገድ በመስበክ የሚታወቁት የ20ኛው ክፍለ ዘመን የወንጌል እርበኛ ቢሊ ግርሃም በአንድ ወቅት እንዲህ ዓይነት ነገር ገጥሟቸው ነበር። የመጀመሪያ ልጃቸው ጂጂ ግርሃም እጮኛ ትይዛለች። እጮኛዋ ዶ/ር ስቴፋን የሚባል የስዊትዘርላንድ ነዋሪ ነው። ስቲፋን አሜሪካ ለሚኖሩት የእጮኛው አባት ሥጦታ ይልክላቸዋል። መቼም ከስዊዝ ምን ዓይነት ሥጦታ ሊልክላቸው እንደሚችል መገመት አያስቸግርም። ስዊዝ ከምታመርታቸው ውድ ነገሮች መሃል እንዱና ዋነኛው ሰዓት ነው። እሱም የላከላቸው ሥጦታ የስዊዝ ሥሪት የሆነ ሰዓት ነበር። ይህ ሰዓት ለረዥም እመታት ከቢሊ ግርሃም እጅ ሳይለይ ኖረ። ሆኖም አንድ ቀን ተበላሸና መሥራት እቆመ። ከዚህ በፊት እንደሚያደርጉት አንድ ሰዓት ሠሪ ቤት ወሰዱት። ሰዓት እዳሹ እንደ ሌሎች የሚያውቃቸው ሰዓቶች ሊከፍተው ቢታገል በቀላሉ እልሆን ይለዋል። ከሁለት ቀን በኋላ እንዲመለሱ ቀጠሮ ይሰጣቸውና ሠርቶ እንደሚጠብቃቸው ቃል ይገባላቸዋል። ቢሊ ግርሃም በቀጥሮአቸው ሊሄዱ ሰውየው ይዞ የጠበቃቸው መልዕክት እንዲህ የሚል ነበር "ሰዓቱን በሚገባ ተመልክቼዋለሁ በከፍተኛ ጥንቃቄ በእጅ የተሠራ፣ በቁጥር የተመረተ፣ ረቂቅና ውድ ሰዓት ነው። እንደ እኔ፣ እንደ እኔ የምመክሮት በማያውቅ ሰው እንዳያስጎረጉሩት ነው። ይልቅ የሠሪዎቹ እድራሻ ካሎት ቢልኩላቸው እድሰው የሚመልሱሎት ይመስለኛል" እላቸው። ሥጦታው ከተሰጣቸው ረዥም እመት ቢሆነውም ማህደሩ ውስጥ የሠሪዎቹ እድራሻ ነበርና ወደ ስዊትዘርላንድ በፖስታ ላኩት። ከጥቂት ሣምንታት በኋላ ካምፓኒው ሰዓቱን እድሶ መልሶ ላከላቸው።

እንደ ሰው በሕይወት ጉዟችን ዘርፈ ብዙ ችግሮች ይገጥሙናል። ታዲያ ለችግሮቻችን መፍትሄ ፍለጋ ፈጥነን የምንሄደው ወደ ማን ይሆን? ቀላልና አቋራጭ መፍትሄ የሚሰጡ በርካታ አዳሾች ባቅራቢያችን ሊኖሩ ይችላሉ። ችግሩ ሊያድሱ የሚሞክሩት ከመሠረቱ ያልሠሩትን ነውና ከሚጠግኑት ይልቅ የሚሰብሩት ስለሚበዛ ችግራችንን ከፊት ይልቅ ያባብሱታል። ምንም እንኳ በዕውቀትና በልምድ የዳበሩ የምክር ባለሙያዎች ቢኖሩም የሠራንን የማያውቁ ብቻ ሳይሆኑ የሥራውን ሥርዓት የሚቃወሙና የሚንቁ ሆኖም ሰውን በተጣመመና በተዛባ መንገድ ሊያድሱ የሚሞከሩ ጥቂት አይደሉም። እነዚህ ጎርጓሪዎች የሰውን ጊዜያዊ ሕይወት እናድስ ብለው ዘላለማዊ ማንነቱን ያንኮታኩታሉ። በመንፈሳዊ ሕይወት ሆነ በሥነ-ልቦና፣ በሥነ-ጾታ ሆነ በሥነ-አዕምሮ፣ በሥነ-ስብዕ ሆነ በሥነ-ባሕሪ፣ በሥነ-ፍጥረት ሆነ በትዳር፣ በልጆች አስተዳደግ ሆነ በማሕበራዊ ኑሮ ዘይቤ ሊያማክሩንና ብልሽታችንን ሊጠግኑ የሚሞከሩት ከተሠራንበት ዓላማ ውጪ ማለትም ማንዋላችን ከሆነው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በሚጻረር ወይም ከዚያ ባነሰ መልኩ ከሆነ ከመጎርጎርና ከማበላሸት ያለፈ የሚፈይዱት አንዳች ነገር አይኖርም። ሰው የሰው ምክር አስፈላጊም ሆኖ ሲገኝ የባለሙያ እገዛ እንደሚያስፈልገው የታወቀ ነው። ሆኖም እደሳው በተሠራበት ዓላማ ውስጥ ሊሆን ግድ ይላል።

"ይህን ውድ ሰዓት ሰፈር ውስጥ ከማስጎርጎር ይልቅ ወደ መጀመሪያ ሠሪዎቹ ቢልኩት ይሻላል" በማለት ለወንጌላዊው ምክር እንደ ሰጠው እንደዚያ ሰዓት ሠሪ፣ ሰውን ከዘላለም አቅዶ ወደ ፈጠረው፣ በገዛ እጆቹ ወደ ሠራውና ጠንቅቆ ወደሚያውቀው ወደ እግዚአብሔር የሚመሩ ባለ ሙያ አዳሾች ቢበዙ ምንኛ መልካም ነበር? ሆኖም የዘመናችን ሰው ጠጋኝ ነን ባዮች ሰውን የሚያህል ክቡር ፍጡር ያለ ባለቤቱ ማንዋል ለመጠገን እየሞከሩ መጋዘናቸውን በሰው ስብርባሪ ሞልተዋል።

እግዚአብሔር ፈጣሪ ብቻ አይደለም። አዳሽም ነው። በእጁ የሠራው ሰው እንከን ሊገጥመው ፈታቶ፣ እከሞ መጠገን ያውቅበታል። ስለዚህ ክቡር ማንነታችንን ሰፈር ከምናስጎረጉር ወደ ሠሪው እንመልሰው፣ በአድራሻው እንላከለት፣ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንቅረበው፣ እንደ ንሥር ያድሰናል፣ አዲስ አድርጎ ይመልሰናል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ዘፍ. 2፥7, መዝ. 95፥6-7, 1ዮሐ. 1፥9

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ ግሩምና ድንቅ አድርገኽ ስለፈጠርከኝ አመሰግንሃለሁ። ሆኖም በኃጢአት ከተበከለው የዓለም ሥርዓት፣ በዙሪያዬ ካሉ ክፉ ሰዎች፣ ከእኔም ከራሴ የተዛባ ማንነት የተነሳ ብዙ ነገሬ ተበላሽቷል። መፍትሄ ብዬ የምከርኳቸው አማካሪዎችና የመሩኝ የፍልስፍና መንገድ ችግሬን አባባሰው እንጂ አልጠቀመኝም። ዛሬ ግን ጌታና ክርስቶስ በሆነው በናዝሬቱ በኢየሱስ ስም የተበላሸ ማንነቴን ወደ አንተ አመጣለሁ እንደ ወደድህ ሥራና አድሰኝ።

50
ጉድፍና ምሰሶ

«እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ፤ በምትፈርዱበት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፥ በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል። በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን ታያለህ፥ በዓይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለ ምን አትመለከትም? (ማቴ. 7:1-5)

ምንተስኖት ጅቡቲ በምትገኝ የኢትዮጵያውያን ስደተኞች ቤተክርስቲያን ውስጥ አገልጋይ ነው። የጅቡቲ አየር ንብረት ባመዛኙ ሙቀት የሚያይልበት ስለ ሆነ ቲ ሸርት መልበስ የተለመደ ነው። ምንተስኖት ስደተኛ እንደ መሆኑ መጠን የገንዘብ አቅም ስለሚፈታተነው የሚፈልገውን አማርጦ መግዛትና መልበስ አይችልም። ስለዚህ እንደ አብዛኞቹ ስደተኞች ለማስታወቂያነት በነጻ ከሚታደሉ ካኔቴራዎች አንዱን ለብሶ ከቤት ወጣ። ዕቃ ለመግዛት ወደ አንድ ሱፐር ማርኬት ጎራ ሲል ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በርቀት የሚያውቃት እህት ጋር ይገናኙና ሰላምታ ይለዋወጣሉ።

ጥቂት ከተጫወቱ በኋላ ያች እህት ስለ አንድ ጉዳይ ልታነጋግረው እንደምትፈልግ ትገልጽለታለች። ምን ልታነሳልኝ ይሆን በማለት ጥቂት ካወጣና ካወረደ በኋላ ከፈለገች አሁንም ልታነጋግረው እንደምትችል ይገልጽላታል። እሷም ቆፍጠን ብላ «አንተ አገልጋይ ነህ፤ ለብዙዎች ምሳሌ መሆን ይጠበቅብሃል። ይህ ደረትህ ላይ ለጥፈህ የምትሄደው የቱበርግ ቢራ ምስል ምንድን ነው? ለሚያዩህስ ለዎች ምን መልዕት የሚያስተላልፍ ይመስልሃል?» በማለት ስለ ለበሰው የቢራ ማስታወቂያ ቲ ሸርት በስላ እንደበት ገሠፀችው። ምንተስኖት አማራጭ አጥቶና ተቸግሮ እንጂ ትክክል እንዳልሆነ ስለሚያውቅ መከራከሪያ መልስ አላቀረበም። ነገር ግን አንገቱን አቀርቅሮ ሂሱን መዋጥ ቀጠለ። ሆኖም ባቀረቀረበት በትኩረት ሲመለከት የምትወቅሰው እህት እቃዋን የያዘችበት ፌስታል የዊኒስተን ሲጋራ ማስታወቂያ ነበር።

ዓይናችን ከራሳችን ይልቅ ሌሎችን መመልከት ይቀናዋል። በሌሎች ጉዳይ መግባትና እንቅስቃሴያቸውን መቆጣጠር፣ እርምጃቸውን መዳኘት እንወዳለን። ስማችን በከፉ ሲነሳ ያንገበግበናል፤ የሌሎችን ስም ማንሳትና

ማብጠልጠል ግን ውሃ እንደ መጠጣት ይቀለናል። በሰዎች ላይ ስንፈርድ ያሉበትን ሁኔታና ችግራቸውን ለማየት ፈጽሞ ፋታ አንሰጥም። የምንፈርደው ድርጊታቸውን ሳይሆን ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ሊይየውና ሊፈርደው የማይችለውን የልብ ሃሳባቸውን ነው። የሰዎች መውደቅ እኛን የሚያቆመን፣ የሰዎች ድካም እኛን የሚያበረታን ይመስል የሰማነውን ለማሰማት እንጣደፋለን፣ የቆሙትን ለመጣል፣ የወደቁትን ለመቅበር እንጣደፋለን። በፍጻሜ ቀን የሚሆነውን የመጨረሻውን ፍርድ በተመለከተ እግዚአብሔር በእኛው እጅ የተወው ይመስላል። በሌሎች ጉዳይ የምንፈርደውን ያይና ያንኑ በእኛ ላይ ያጸናዋል። በምሕረት ከፈረድን በምሕረት ይተውልናል። ያለ ምሕረት ከፈረድን ያለ ምሕረት ይፈረድብናል። ያዕቆብ በመልዕክቱ *«በነጻነት ሕግ ፍርድን ይቀበሉ ዘንድ እንዳላቸው ሰዎች እንዲህ ተናገሩ፥ እንዲህም አድርጉ። ምሕረትን ለማያደርግ ምሕረት የሌለበት ፍርድ ይሆናልና፤ ምሕረትም በፍርድ ላይ ይመካል።»* (ያዕ. 2:12-13) በማለት እንደጻፈው ነው።

ከሰው ጋር የምንኖር፣ ስለ ሰው ከፉ ደግ ሳንሰማ የማናመሽ፣ የሰውን ብርታትና ድካም ሳናይ ውለን የማናድር እንደ መሆናችን መጠን በሰው ላይ ሳንፈርድ መኖር ፈጽሞ አዳጋች ነው። ሆኖም የማረም እርምጃችን የሳተውን የሚመልስና የሚያድስ እንጂ መልሶ የሚያደፈርስ እንዳይሆን የሌላውን ጉድፍ ለማውጣት ከመገበዛችን በፊት የራሳችንን ምሰሶ እንድናወጣ የጌታ ቃል ይመክረናል። ስለዚህ ሌሎችን ከመንቀፋችን በፊት «እኔስ በዚህ አቅጣጫ እንዴት ነኝ? በማለት ራሳችንን እንመርምር። ጉድፍ ለማንሳት ከመሄዳችን በፊት የራሳችንን ምሰሶ ለማጥራት ቅድሚያ እንስጥ። ያኔ ምክራችን እንደጠሊቅ ውሃ ጥብብን ያመነጫል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ያዕ. 4፥11-12, ሉቃስ 6፥37, ሮሜ 2፥1,3

ጸሎት

ጌታ ሆይ! ነቢዩ ናታን ለንጉሥ ዳዊት ኃጢአቱን በሌላ ሰው ታሪክ አስመስሎ በነገረው ጊዜ «ይሄ ሰው ሞት የሚገባው ነው! » በማለት ሳያውቀው በራሱ ላይ እንደ ፈረደ፣ እኔም በሌላው የፈረድኩ እየመሰለኝ በራሴ ስፈርድ እንዳልገኝ ጠብቀኝ። ቃልህ «የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ ይማራሉና» እንደሚል፣ ምሕረት ለማይገባቸው ከአንተ በነጻ የተቀበልኩትን ምሕረት በመስጠት በብጽዕናን እንድኖር እርዳኝ።